

ΜΑΡΚΟΥ ΤΥΛΛΙΟΥ
ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ,

Ὁ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ποιητῆς

ΛΟΓΟΣ,

Ἐκ τῆς ῥωμαίων γλώττης, εἰς τὴν ἑλληνικὴν,

παρὰ τῆς

Μαίστρου τῆς ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΟΡΑΒΙΣ, Πρὸς

τῆς τῆς Κρακῆ πόλεως τῆς Ἀκαδημίας, τῆς

Φιλοσοφίας διδασκάλου καὶ καθηγητῆς,

μεταφραστῆς.

Ἐτὶ ἀπὸ τῆς θεογονίας, χιλιοστῶν ἑξακκοσιοστῶν

τριακοστῶν ὀβόλιων.

M. T. CICERONIS,

PRO ARCHIA POETA

ORATIO,

Ex Latino sermone, in Græcum,

Α

Magistro NICOLAO ZORAWSKI,

in Academia Crac: Philosophia Doctore, &

Professore, translata.

ANNO à Natiuitate DEI, M. DC. XXXII.

παρὰ τῆς Φραγκίσκου καισαρίας.

Illustrissimi Domini,
 D. V L A D I S L A I
 D O M I N I C I,
 Ducis in Zasław
 O S T R O G S K I,
 &c. &c.

Θρησκείαν σερελὴ δηλοῖ αὐγῆσα ζελιῶη,
 Οικία λὴ εἶχεν, πάντῃε Δῆκα σέο.
 Ἀστὴρ ἀλλὰ διδάσκει, μικρὸν σέ μηδ' ἐφοραῖν,
 Τὸ ὃ βέλθῃ, ρώμην ἐν πολέμοισι βεῖμον.

JLLVSTRISSIMO DOMINO,
D. VLADISLAO
DOMINICO,
 DVCI in Zaslaw
OSTROGSKI,
 COMITI in Tarnow,
 &c. &c.

Domino suo obseruandissimo.

M. NICOLAUS ZORAWSKI, in Acad.
 Crac. Philosophiæ Doctor, &
 Professor. S. P. D.

Tertius iam annus voluitur Jllu-
 strissime DVX, ex quo aderam
 Leopoli sub tempus Synodi gentis
 Roxolane, in qua Jllustrissimus ac Reueren-
 dissimus eorum Metropolita, nec non reliqua
 utriusq; status Vnitorum Ecclesie Romane tur-
 ba, cum Constantinopolitane Sectatoribus, ut
 sub vno Pastore, Romano scilicet Pontifice vi-
 uerent,

4
uerent, erant inter se deliberaturi. Quod po-
steaquam cognouissem ego, ut qui τὸ ἐπιλω-
κὸν παροῦσεν αἰεὶ ἐφίλησα, sciremque, eam na-
tionem Græcis gaudere Ceremoniis, non abs-
re me facturum existimaui, si Græcè quoque in
assignato publico loco, magno qui tum aderat
concurſu hominum, ne in eo negotio, quod ani-
marum salutis ergo susceperant, Schismatica
pars fluctuaret, adhortarer. Ac quidem
perspectus mihi fuit Status Cause & cardo in
quo tota voluebatur controuersie difficultas.
Excusa erat tota Historiæ antiquitas, quæ ori-
gionem religionis, occasionem, modum quoque
satis luculenter edocuit. Aderant rationes
firmissimæ, quæ ostendere debebant, Patriar-
cham Constantinopolitanum semper Pontifi-
cem Romanum pro capite agnouisse, ipsique pri-
matum in Ecclesia Dei, & primum ac imme-
diatum post D. Petri mortem, locum & regi-
men concessisse. Fuit præterea hominum in
me fauor & studium incredibile, maximè ve-
rò (quem honoris causa nominabo) Illustrissi-
mi & Reuerendissimi Domini D. Andreae Pro-
chnicki, Archiepiscopi Leopoliensis, Senatoris
prudentissimi, & literatorum amantissimi ex-
stitit singularis propensio: qui me per Admodum
Reue-

Reuerendum Dominum Melchiorem Stephani-
dam, eiusdem Ciuitatis Canonicū dignissimū,
ne in proposita mentis meae cogitatione desiste-
rem, humanissimè hortatus est. Atq; ut rem
prolixiorē in pauca contraham, omnia mihi
iam tunc erant parata, solaq; dies 28. Octobris,
quae prima Sessionis esse debebat expectabatur,
cum ecce, qui aduersae partis se venisse in cau-
sa diceret, adest nemo. Ita non cogitati mo-
dò mei, sed totius etiam Vnitorum confluxus,
illa absentia partis alterius, irrita & ad Sco-
pum quem sibi praefixerat, non perducta fue-
runt conamina. Illustrissimus sanè pia me-
moriam Parens Tuus. qui illius Synodi tunc &
protector, & promotor, & planè author fuit,
una cum bonarum partium omnibus, quod pro-
missorum pactis non staretur tulit acerbissi-
mè, Quod verò ad meam pertinebat *capai-*
veou, cupere se eam, si tunc ore proferri non
potuit, saltem typis mandatam sub suo Illu-
strissimo nomine inter homines posse diuulga-
ri. Quare reuersus Cracouiam dum omnem
lapidem moueo ut eam quam correctissimè ocu-
lis & iudicio hominum exhiberem, atq; etiam,
quae in dies magis ac magis doctior fit posteri-
tati haud iniucundam: en rumor mestissimus,

non meas modò, sed omnium prorsus aures &
 animos complet, eum morte interceptum non
 amplius corpore iam nobiscum, sed tantum fa-
 ctis Heroicis, quæ in religionem, Rempub. ac
 in omnes bonos gessit superstitem permanere.
 Quid faciam tali in casu positus? patiar ne me
 auelli à suscepto negotio? Nullum adeò fir-
 mum malum est, cui aliquid quod mederi illi
 possit non inueniatur. Itaq; Tu primus occur-
 rebas, de quo tacita apud me cogitatio ne quid
 aliter facerem hortabatur. Videbam enim Te.
 non nominis tantum Illustrissimi Genitoris
 Tui esse participem, sed omnium etiam virtu-
 tum quibus ille excellebat heredem & viuam
 imaginem extitisse; quo circa etiam sperabam,
 παρὰ αἰώνων illam, si sub Tuis auspiciis in lucem
 prodiret, non minus Tibi quàm si ipsi gratam
 & iucundam futuram. Sed dum hæc mente
 diligentius reuoluo, nescio quis Genius ne id
 facerem dissuasit. Retraxit me inprimis eam
 in lucem proferendi meus bis frustraneus co-
 natus, ut quasi ominosum esset, tertio illam di-
 uulgare velle: præsertim cum & occasio quæ
 antea fuit opportuna, nunc protractione tempo-
 ris longiori omnino euanuisse videretur. Iam
 vero illi ad quos maximè pertinere deberet,
 adeò

adeò essent contumaces & σκληροτέραχθοι, ut
 eam non modo non lecturi essent, sed etiam
 omnino cane & angue magis fugituri. Quare
 optimo consilio me facturum existimaui Illu-
 strissime Dux, si loco illius Tibi Orationem Ci-
 ceronis pro Archia Poëta scriptam & declama-
 tam olim ab illo latine, à me verò nunc Gracè
 in usum & utilitatem Studiose iuuentutis A-
 cademiæ Cracouiensis translataam dedicarem.
 Nam cum & Tu ipse hucusq; penes eandem in
 conuersatione Doctorem esse voluisti, ab eaq;
 antequam à grauioribus negotiis vrgerere, tan-
 quam à fonte Scientiarum omnium, riuulos
 Sapientiæ præcipuos haurire decreuisti: nil fu-
 it conuenientius, quam Tibi proferre aliquid
 ea lingua scriptum, qua omnes thesauri scien-
 tiarum traditi sunt. Aristoteles certè si lati-
 nè legatur durus nimium & obscurus est: idem
 si Gracè iucundissima quædam narratio: ita
 ut si ab omnibus, eo quo scripsit sermone intel-
 ligeretur, non esset necesse ut tantis nos qua-
 stionibus, tot, ac tam scrupulosis labyrinthis
 implicaremus. Politicorum verò in regenda
 Repub. præceptiones, varij euentus casuum,
 belli & pacis temporibus, à nullis aliis melius,
 præterquam à Græcis sunt tractati & expressi

scriptoribus. Quorum cognitio cum magis ad
 Te Illustrissime Dux quàm Logices aut Physi-
 ces pertineat, quod ad Rempub. administran-
 dam natus sis, an mihi quis vitio vertat, quod
 Tibi Orationem hanc dedicarem, ad quam Tu
 legendam, primum nominis Tui inscriptione
 allectus, tandem amore & dulcedine lingua
 captus, reliquis per Te ipsum, qui Tuo statui
 conveniunt scriptoribus, absq; interprete frui
 possis? Nam si quis Te in tanto splendore for-
 tune Tuo, tanto comitatu familiae, tot deniq;
 aulicis negotiis intricatum esse dicat, quomi-
 nus hisce quae Tibi à me offeruntur vacare pos-
 sis, vehementer errat. Velim enim persuade-
 at is sibi, aliam longè principibus & excelso
 loco natis esse indolem & naturam diuinitatis
 in se particulam continentem, ab his qui non
 ita altè nimis educantur. Nam quod his diffi-
 cile est, illis facillimum: quod illis familiare
 & proprium, in his impossibile omnino & in-
 star miraculi reperitur. Francorum certè
 Reges leprosos solo contactu sanare dicuntur.
 Julius Caesar, vno tempore pluribus scriptori-
 bus, in diuersa materia, res à se multum di-
 stantes dictitabat. Mithridates Bithiniae
 Pontiq; Rex laudatur à Gellio, quod cum dua-
 bus

bus & viginti nationibus imperaret, ipsarum
 lingua singulis, non minus scite locutus sit,
 quam si gentilis earum esse videretur. Atq;
 ut in Te ipso id verum esse ostendam Illustri-
 sime Dux; quis ita vecors fuit, qui non mira-
 retur Tuam illam prudentiam, illam liberali-
 tatem, illam humanitatem, quam dum esses
 Petriconia pro Tribunalitiis iudiciis arbiter
 Deputatus, summis, mediocribus, infimis ex-
 hibebas? quæ omnia tanta in Te erant, ut dum
 prima illa rudimenta & quasi incunabula
 virtutis Tuæ, eo in primo officio Tuo & digni-
 tate constitutus ibi deponeres, Atavorum, Auo-
 rum, Parentis deniq; Tui, ac totius inclytæ LA-
 SEAVIORVM Domus referre veram imagi-
 nem viderere. Atq; hæc omnia in tenera
 Tua etate, & quæ nondum in virum crevit à
 Te ita gesta sunt, ut omnino Tibi Divinitatis
 vim inesse quandam nemo est qui reluctetur.
 verum ut his laudibus virtutum tuarum in
 aliud tempus & occasionem reiectis, rationes
 quæ me sub Tuo Illustri nomine edere hunc la-
 bore meum compulerunt ulterius prosequar,
 fuit & hæc quæ sequitur non contemnenda.
 Nam cum eo vel maxime Studiosam iuventu-
 tem Academicam (eam præsertim quæ Nouo-

davorſcÿ Herois in Muſas liberaliſſimi præce-
 ptoribus utitur) ad Græcanicas literas inflam-
 mare vellem, ſciremq; eam frequenter ab illis
 nescio cuius culpâ abhorrere ſolere: ne illas
 contemneret in poſterum, optima ratione illi
 præfigi Tuum Illuſtre nomen curavi. Etenim
 cum omnibus fermè in rebus multum refert,
 quid aliquis aliqua de re ſentiat & opinetur:
 ac ea opinio hominum ſæpenumero ab eorum
 accidentium conſideratione, quæ illi ab extra
 veniunt, non quæ intus hærent exiſtit; fiet
 proſecto Græcæ literæ aliquo apud eos in hono-
 re, ad quas ediscendas ego, cum hunc labo-
 rem meum inſtar facis præferens, eundem
 non alicui viliori perſonæ, ſed Tibi, quem
 uniuerſa iuuentus tanquam ſolem rutilantem
 intuetur, antiquâ Ducum è ſtirpe progenito
 dedicarim. Excipe ergo Illuſtriſſime Dux
 Orationem pro humanitatis ſtudijs ſcriptam,
 quaſo humaniter. Tuis auſpicijs diſcat ſtu-
 dioſa iuuentus eam linguam, quâ tot Heroes
 olim, tot Philoſophi, tot Imperatores, ipſa de-
 niq; humanarum diuinarumq; rerum ſapientia
 locuta eſt. Cuius utilitas tanta, ut nemo
 perfectè aut ſaltem iucundè Philoſophus, ne-
 mo Orator, nemo Theologus, qui aliquid de
 eadem

eadem non degustaret. Dulcor verò & sua-
 uitas tanta, quanta ab his percipi potest, qui
 de fonte ipso potius & non de riuulis haurire
 didicerunt. Meum profectò erit Deum,
 Optimum precari, ut non modo Te Illustrissi-
 me Dux saluum & incolumem diu viuere
 concedat: verum etiam ab Academia hac in-
 clytâ, cuius institutioni Te totum tradidisti,
 cum alijs artibus & scientiis, tum etiam Gre-
 ca lingua sapientiam assecutum, in consilijs
 dandis aliquando Reipub. atq; ab ea periculis
 remouendis, Diuinum quid faciat apparere.
 Datum Cracouia è Collegio minore, IV. Cal.
 April. Anno 1632.

Ad

A D

Studiosam iuuentutem.

A C A D E M I C A M

Nouodworfcianam.

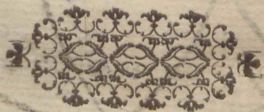
Ε Ε Ε Γ Ε Ρ Σ Ι Σ.

Quòd quondam diuinus ille Plato pro-
 tribus gratias naturæ egisse fertur, ni-
 mirum quòd eum hominem non ani-
 mal brutum procreasset, deinde quod virum,
 non sæminam, ad extremum quod Græcum non
 barbarum: totidem quoq; nunc vobis euenisse
 video Adolescentes optimi. Tria enim sunt è
 quibus summam lætitiã capere, & quasi sorti
 & conditioni temporis studiorum Vestrorum,
 congratulari iure merito debeatis. Primum,
 quòd in hac A C A D E M I A quæ in his Septem-
 trionalibus Oris vnica est, ac proinde totius
 Europæ non postrema, nauare vos operam lite-
 ris contigerit: Alterum, quòd in assequendis il-
 lis, vtimini Præceptoribus ijs, qui non modò
 liberali fundatione Herois Nouodworfcij in-
 comparabilis ad officium suum strenuè obeun-
 dum inuitantur: Sed etiam habent, diligentia
 suæ circa vos erudiendos Prouisorem, Admo-
 dum

dum Reueren: D. ADAMVM OPATOVIVM
 Sac: Theologiæ Doctorem & Professore[m], qui
 frequenti Scholarum visitatione sua, admoni-
 tione sanè paternâ, examinum præterea seuerâ
 constitutione, ita eos erigit, ita corroborat,
 ita reficit, vt nihil magis quàm de profectu co-
 gitent Vestro. Tertium, habere vos pleròq; in
 hâc eadem ACADEMIA, qui Græcis & He-
 braicis literis instructi, vt ad verum eruditionis
 culmen peruenire valeatis, possunt vos haud
 mediocriter adiuuare. Equorum numero cum
 ego pars minima sim, ac cum illis eruditione,
 nullo modo comparandus: affectu certè, vos
 in studijs Vestris adiuuandi, omnino par, hunc
 laborem meum sub Illustri nomine Ducis WLA-
 DISLAJ DOMINICI OSTROGSKI, in lu-
 cem prodeuntem Vestræ quoque lectioni com-
 mendare duxi à me esse non alienum. Quod
 quidem dum perago, videor mihi quid simile La-
 cedæmonijs facere velle. Vt enim illi, vene-
 num infantibus adhuc, cum lacte materno in-
 os instillabant, ac processu temporis sub maiori
 quantitate sumere adigebant, efficiebantque, vt
 eis, à tenera ætate sensim illi assuefactis, postea
 in virili ætate etiam & in copia sumentibus
 minime noceret, sed in alimentum conuerteret-
 tur: ita profectò ego, qui venenum istud, labo-
 rem videlicet circa Græcas literas, quo præstan-
 tissima ingenia Vestra videmus sæpenumero
 enecari,

enecari, vt omnino non modo non nocuum
 vobis, sed etiam salubre in grandiori ætate effi-
 cerem, paulatim vobis quasi cum lacte Romanæ
 facundiæ Ciceronis, quod vobis Mater nostra
 communis ACADEMIA in tenera ora instillat
 volui immisceri. Huic assuefacti atque eodem
 à teneris annis enutriti, cum ad maturiores per-
 ueneritis, non modo illud vobis non obtuisse
 aliquando, verum etiam fatebimini fructus tu-
 lisse vberrimos. Etenim ita certè existimo, si
 huic lucubrationi meæ maturè & sedulò incu-
 bueritis, atque in ea prægustata Græcæ linguæ
 dulcedine, vos ad grauiorum authorum scripta
 contuleritis: non tantum Aristotelis Philoso-
 phiam, qui latinè spinosus est, sed etiam multa
 in sacris literis, multa in Politicis, in Pòëris
 multa, in Oratoribus quam plurima humanarum
 Diuinarumq; rerum recondita summâ cum
 animi voluptate addiscetis. Sed quoniam si
 hæc vna solum Oratio mea à vobis assiduè lecti-
 taretur, fastidium fortè pareret: idcirco ad-
 sunt mihi & alia eiusdem Ciceronis ad leuan-
 dum tædium in Græcum sermonem conuersa
 opera. Adest Oratio pro Lege Manilia. Adest
 Lælius siue de Amicitia Dialogus. Adsunt in-
 super tres Libri Officiorum iam parati, qui si
 hanc Orationem beneuolè cum vtilitate studio-
 rum Vestrorum acceperitis, prodibunt breui in
 lucem, atque vos cupidos sciendi maximè adiu-
 uabunt.

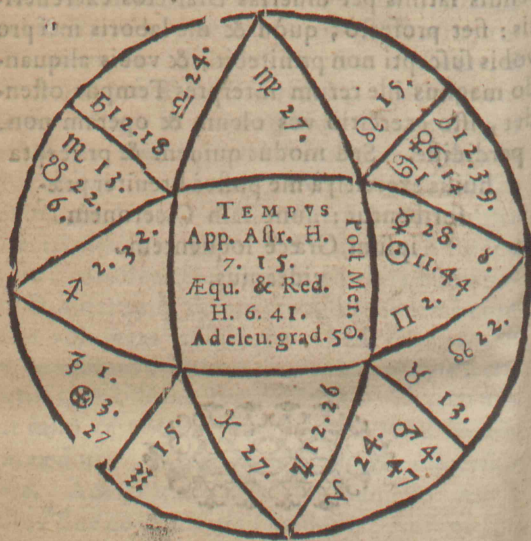
uabunt. Iam verò cum Græca lingua multiplex sit ac copiosa propter Dialectorum varietatem, quibus ignoratis, perfectus eius vsus haberi nequit, vt omni ex parte à me vobis prouideretur, adiunxi vobis Orationem Dominicam sex Dialectis variatam. Quod sanè exemplum meum si imitati fueritis, ac vos similiter in verendis latinis per diuersas Dialectos exercueritis: fiet profectò, quòd & me laboris mei pro vobis suscepti non pænitebit, & vobis aliquando magnus ille rerum interpres Tempus ostendet, isto exercitio vos oleum & operam non perdidisse. Sed modus quidem & præcepta huius exercitij à me postea breuiter præscribentur: nunc iam Ciceronem ipsum Græcè loquentem videamus.

ΕΡΩΤΗΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ
 ΕΡΩΤΗΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ
 ΕΡΩΤΗΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ

Thema cæli pro eo temporis puncto quo huius Orationis versio inchoata est.

ANNO 1631. Die 2. Iunij.

Mart.

Victurus Genium debet habere
liber.

Λ Ο Γ Ο Σ

ὑπὲρ

ΑΡΧΙΨΗΟΙΗΤῆ.

ORATIO

Pro

ARCHIA POETA.

Εάν τί ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ τ' ἀρχινοίας, ἢ κερταί, ἢ ἡσπερ εὐοῖδα ὡς ὀλίγω εἶναι: ἢ δὲ ἕως ἢ τῶ λεγεῖσθαι ἀσκησις, ἐφ' ἣ με ἐκ ἐξαρνός εἰμι μετρίως διαλετρίφθαι: ἢ δὲ, τῶ πράγματι τῶ ἐν τῶ πῶ ἕως, ἀπὸ τῶ τῶν τε βελτίων τεχνῶν ἀσπιδά-ζεσθαι, ἢ τ' παιδείας προδύμεν: ἀφ' ἧ ἐγώ γε μηδὲν καλεξομολογῶμαι τὸ τ' ἡλικίας με μέρῳ μεμυσσασμένον: τῶ τῶν ἡρῶν

Siquid est in me ingenij, iudices, quod sentio quam sit exiguum: aut si qua exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse versatum: aut, si huiusce rei ratio aliqua, ab optimarum artium studijs, & disciplina profecta, à qua ego nullū confiteor aetatis meae tempus ab-

horruisse: earum

B

rerum

rerum omnium, vel πάντων τῶν πραγμάτων,
 in primis hic A. Li- μάλιστα πρὸς τοὺς πρώ-
 cinius fructum à me τοὺς ὄσους. Αὐλὸς Λυκίῳ
 repetere prope suo καρπὸν παρ' ἐμῶ ἀπα-
 iure debet. Nam ἡσασθαι σχεδὸν καὶ τὸ δλί-
 quoad longissime καιον αὐτῷ ἐστὶν ὀφειλό-
 potest mens mea re- μεν. εἰ μὲν γὰρ ἡ Διάνοιά
 ἴpicere spatium prae- με μέρει ἔσ' ἂν πορρωτά-
 riti temporis, & pue- τω ἀναβλέπειν ἔσ' παρ-
 ritiae memoriam re- ἐληλυθότες χρόνος διωα-
 cordari ultimam, in- μένη, καὶ τὴν τῆς βρέφους
 de usque repetens, μνήμην ἀναμνηστικῶς
 hunc video mihi ἔχουσαν, ἄλλοι δ' ἐκείθεν
 principem, & ad su- πεμπαζόμενοι, τῆσιν
 ſcipiendam, & ad ὀπιόμενοι ἐμοὶ ἀρχόντες, καὶ
 ingrediendam ra- πρὸς τὸ ὑποδέξασθαι,
 tionem bonorum, ἔσ' πρὸς τὸ ἀρχαῶς ἔσ' τῶ-
 studiorum extitisse. τῶν τῶν πρῶτων τρεῖσιν
 Quod si hac vox παραγεγονέναι. εἰ μὲν
 huius hortatu, prae- ἔν ἢ αὐτῆς φωνῆς τῆσιν
 ceptisq; conforma- νεβηλίμασι, καὶ καληκλή-
 ta, nonnullis ali- σεσι, συζημαθείσασα,
 quando salutis fuit: ἐπίοις ποτὲ τῆς ζωηρίας
 à quo id accepimus: ἐγένετο: ὑφ' ἑστέ ἐλά-
 quo ceteris βομεν, ὡς οὐδ' ἄλλως ἀμύ-
 opitulari, & alios νεσθαι, καὶ οὐδ' ἐξῆς δια-
σώζειν

σώζω σωζόμενοι, τὸ
 τῶ ἀμέλει αὐτῶ, ὅσον ἐφ'
 ἡμῶν, τὸ τε ἐπιχερεῖν, καὶ
 τὸ ἀμύνασθαι φέρειν ἐσμεν
 δίκαιοι. μηδ' ἐ, τίς παρ'
 ἡμῶν τὸ οὐδ' ὅτι λέγειν
 ἴσως θαυμάζειν, ὅτι ἄλ-
 λο μὲν πρὸς τὸ δὲ
 ναῦται εἴη τ' ἀγχινοίας,
 μηδ' ἐ ὁ αὐτὸς ἔ λέγεσθαι
 τρὸς ἑ, ἥτις μάθησις:
 ἔτε καὶ ἡμεῖς μὲν ταύτη ὅλη
 τῇ ἀσθεῖ παρ' ἑλέως πο-
 τὲ ἀνακείμενοι γεγόνα-
 μεν. αἱ μὲν γὰρ πᾶσαι τέ-
 χναι, αἱ φιλασθεῖσι
 καὶ, ἐχθροὶ τῶ γὰρ ἀνθεῖσι
 ἀρεσμονίαν πᾶσαι κερδοῦν, καὶ
 οἷον ἐ τῇ Κορνηλίου δέσποινι
 ἀλλήλων Κορνηλίου.
 αὐτὰρ ἐ μὴ τίς ὑμῶν
 θαυμάσιως ἔχει, ἐμὲ ἐν
 τῶ ζητήματι νομίζω τε,
 ἐ τῇ κρείσσει δημοσίᾳ,
 στρὸν mirum esse videatur, me in qua-
 stione legitima, & in iudicio publico,

cū res agatur apud ὄντες τὰ πράγματα
 prætozem populi παρὰ τὸν τε ἐπαρχὸν τῶν
 Rom. lectissimum Ῥωμαίων ἐκλεκτῶν ἀν-
 virum, & apud seue- δρα, ἔπαρὰ τοῦ κρι-
 rissimos iudices, τῶ- νοῦ τῆς ἀυσηροτάτης, τ-
 to conuentu homi- σαύτη ζωὸς τε τῶ ἀν-
 num, ac frequentia, θρώπων, καὶ ἀλήθει, τῆ-
 hoc vti genere di- τῶ γρηῶς τῶ ἔ λέγειν
 cendi, quod non γένει, τῶ ἔ μόνον διὰ τῆ
 modo à consuetu- ζωηθείας τῶν κρίσεων,
 dine iudiciorum, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆ ἀγοραίας
 verum etiam à fo- λογῶς ἐδελυθημένω: δέ-
 rensi sermone ab- σμαι παρ' ὑμῖν, ἔ ἐν
 horreat: queso à νο- ταύτη τῆ δίκη δ' ἐναίμοι
 bis, vt in hac causa πλὴ ζωηθῶμαι, τὴν μὴ
 mihi detis hanc ve- ἴπτη δέειαν τῆ τῶ τῶ
 niam, accommoda- φούγυνη; ὑμῖν δέ, κα-
 tā huic reo; vobis, θάως ἐλπίζω, ἔ καλε-
 quemadmodū spe- πην: ὡς ἐμε, Ἰσπερ τῆ
 ro, non molestam: ἀκροίετα ποιητῆ, ἔτι
 vt me, pro summo μεμαθηκοτάτης ἀνδρῶν
 poeta, atq̄ue erudi- λεχθέντα, ταύτη τῆ ζω-
 tissimo homine δι- δρομήσι ἀνθρώπων ἐς ἀ-
 centē, hoc concur- κρον τῆ παιδείας ἐλλη-
 su hominū literatī- κότων, ταύτη τῆ ὑμῶν
 ssimorū, hac vestra Φιλαθρωπία, τῆ τῶ
 humanitate, hoc τέλει

γέλῳ τῷ ἐπ' ἀρχῶν ἀσκη-
 σαμένῳ τῶν κρείσσων, ἑῶν
 ὡεὶ τῶν παλαιῶν φι-
 λανθρωπίαις, ἔτ' ἡρα-
 μάτων, εἶναι καὶ μικρὸν
 παρρησιασηκότερον: καὶ
 ὅτι τῶν πρώτων, ἔ-
 λθ' ἡ τὴν χολὴν, καὶ παρ-
 ὅδῃ ἠκίστα ἀμφὶ τῶν τῶν
 κρείσσων, καὶ τῶν κινδύων
 πεπραγμάλωμέναις, χρη-
 σθαι χερσὶν καὶ τῶν τι, ἔ-
 ἀφ' ἑαυτῶν τῶν λόγων εἰσελ-
 τὸ δ' ἐμὸν παρ' ὑμῶν νέ-
 μειν τε, καὶ συγχαρῆν
 αἰδοῦσθαι: ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ δὲ, τῶν τῶν Ἀρ-
 χιον Λυκίνιον ἐκ' ἐστὶν ὅτι
 ἀφορίζειν, πολιτικῶν
 ὄντων, ἀπὸ τῶν χρησμῶν τῶν πο-
 λιτικῶν: ἀλλὰ δὲ, καὶ ἐκ
 ὄντων, ὅτι εἶναι ὑμῶν μετὰ
 πεμφόμενον. ὡς μὲν
 ἔδ' ἔχεται ἐν τῶν παιδῶν
 ἐξήλθεν Ἀρχίας, ἀπὸ δὲ
 τῶν τῶν τεχνῶν, αἷς
 χίας, ἀτὶ; ab ijs artibus, quibus

denique pratore e-
 xercente iudicium,
 patiamini de studijs
 humanitatis, ac li-
 terarū, paulo loqui
 liberius: & in eius-
 modi persona, quæ
 propter otium, ac
 studium minime iu-
 dicijs, periculisque
 tractata est, vti pro-
 pe nouo quodā, &
 inusitato genere di-
 cendi. Quod si mi-
 hi à vobis tribui, cō-
 cediq; sentiam: per-
 ficiam profecto, vt
 hunc A. Licinium
 non modo non se-
 gregandum, cum sit
 ciuis, à numero ci-
 uium: verumetiam,
 si non esset, putetis
 asciscendum fuisse.
 Nam vt primum ex
 pueris excessit Ar-
 chias

ætas

aetas puerilis ad hu- ἡ ἡλικία παιδαγωγίᾳ
 manitatem infor- ἵπτι τὴν Φιλανθρωπίαν
 mari solet, se ad scri- εἰδοποιεῖν Φιλοσοφίαν,
 bendi studium con- εἰ αὐτὸν εἰς τὴν ἔγραφε-
 tulit: primum An- ἔξ ἵπτιθυμίας προσήνεγ-
 tiochia (nam ibi na- κεν: πρώτων μὲν ἐν τῇ Ἀν-
 tus est, loco nobili, τιολείᾳ (ἐκεῖ γὰρ ἐγεννήθη,
 & celebri quon- τόπω εὐγενεῖ τε, καὶ εὐ-
 dam vrbe, & copio- κλεί παλάμω πόλει, καὶ
 sa, atq; eruditissimis ἀμφιλαφεῖ, ἔσ' ἀσκηθε-
 hominibus, libera- σάτων ἀνθρώπων, καὶ
 lissimisq; studijs af- ἐλευθερωμάτων ἀποδῶν
 fluenti) celeriter an- ἵπτιυῶ) σὺδ' ἰω ὑπερ-
 tecellere omnibus βάλλειν τοῖς ἅπασιν τῇ τ'
 ingenij gloria con- εὐφυΐας δόξῃ ξυνέβη.
 tigit. post in ceteris εἶτα ἐν ἄλλοις τῆς Ἀσίας
 Asia partibus, cun- μέρεσι, καὶ πάσης τ' ἐλλά-
 ctaque Græcia, sic δ' ἔτι εἰσὶ παρὰσίαν
 eius aduentus cele- αὐτὸς ἐπεφημίζετο, ὥστε
 brabatur, vt famam τὸ μὴ κλέος τ' ἀγχινοίας,
 ingenij, expectatio ἡ προσδοκία ἔσ' ἀνθρώ-
 hominis; expecta- πος! τὴν δὲ προσδοκί-
 tionem, ipsius ad- ας, αὐτὸς ἤτε ἵπτιθυμίας
 uentus, admiratioq; καὶ τὸ θάμβος ἐπαρτή-
 superaret. Erat Ita- ναί. ἐπληρώθη τότε ἡ
 lia tunc plena Græ- Ἰταλία τῶν ἐλλεικῶν
 τεχνῶν

Τεχνῶν τε, Ἑμαθημάτων: carum artium, ac di-
 αἰ ἵσπερ δαὶ αἰῶναι, καὶ sciptinarum: studia-
 ὅτι τὰ μὲν Λαλίου (Φοδρ- que hæc & in Latio
 Ἰερῶς τότε ἐπεπονθέντο, vehementius tum
 ἢ νῦν ὅτι τῶν αἰῶναι τῶν πό- colebantur, quam
 λεσι: καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ nunc iisdem in opi-
 ῤώμῃ, Διὰ τὴν ἀπρεμίαν dis: & hic Romæ,
 ἔκοινῶ, ἐκ ἡττημελῶντο. propter tranquilli-
 τῶν μὲν ἔν οἱ Ταραντίνοι tatem reipubl. non
 τε, ἔοι ῤηγυνοὶ, καὶ Νεα- negligebantur. Ita-
 πολίται, τῇ πόλῃ, καὶ que hunc & Taren-
 τῶν ἄλλοις ὅτι μίμοις tini, & Rhegini, &
 ἐδωρίσαντο: οἱ δὲ πάν- Neapolitani, ciuita-
 τες, οἱ περὶ τῶν φύσεων te, ceterisq; præmijs
 κερνα διωάμενοι, τῇ τε donarūt: & omnes,
 εἰδῶσιν, καὶ τὰ κατὰ γω- qui aliquid de inge-
 γίῳ ἄξιον ἐνόμισαν. nijs poterant iudi-
 τὰυτῇ τῇ εὐκλείᾳ τοῖς care, cognitione, at-
 ἀπὸσι γνωρισάμενος ὢν, que hospitio dignū
 ἐστὴν ῤώμῃ ἀφίκετο, ἔ existimarunt. Hac
 Μαρία ὑπαλευοῖτο, ἔ tanta celebritate sa-
 ἔ κατὰ γλῶσσοις τῆς ἡν- mæ cum esset iam
 πρώτως τῶν ὑπάτων, absentibus notus,
 ὢν μὲν ἄλλοι τὰ μὲν πρὸς Romam venit, Ma-
 rio consule, & Catulo. nactus est pri-
 mum consules eos, quorum alter res ad
 scriben-

scribendum maximas, alter cum res gestas, tum etiam studium, atq; aures adhibere posset. Statim Luculli, cum prae-textatus etiam tum Archias esset, eum domum suam receperunt. Sed enim hoc non solum ingenij, ac literarum, verum etiam naturae, atq; virtutis fuit, ut domus, quae huius adolescentiae prima fuerit, eadem esset familiarissima senectuti. Erat temporibus illis iucundus Qu. Metello illi, Numidico, & eius Pio filio. audiebatur à M. Aemilio: vivebat eum Qu. Cautilo, & patre, & filio: à L. Crasso colebatur:

τὸ γράφειν μέγιστα, ἄλλοθεν δὲ τὸ μὲν τὰ πεπραγμένα, τὸ δὲ τὴν παιδείαν, καὶ τὰ ἄλλα συνάπτεσθαι ἀνδρῶν. αὐτῶν οἱ Λοκροὶ, ἔπειτα πορφύρεος ἦν ἐπὶ Ἐρχίας ἄνθρωπος, αὐτὸν δὲ τὴν οἰκίαν τὴν αὐτῶν ὑποδέξατο. ἀλλὰ μὲν γὰρ τὸ ἔχει μόνον τὴν ἀρχαίαν, καὶ τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ δὲ τὴν φύσεως, καὶ τῆς ἀρετῆς ἦν, ὡς οἰκησις, ἢ τῆς ἐφηβείας ἴσως πρώτη γενομένη, ἢ αὐτὴ ἐχέει ἀνδρῶν κεισίουτος καὶ πρὸς τὸ γήραος. ἦν καιρὸς ἐκείνος τερπνὸς Κοίντῳ Μελέλλῳ ἐκείνῳ, τῷ Νυμιδικῷ, καὶ τῷ αὐτῷ τῷ Πίῳ ἦν ἡρώατος παρὰ τῷ Μάρκῳ Αἰμιλίῳ: ἐβίβον μὲν Ἐκοίντῳ Καίλλῳ, πατρὸς τε, καὶ τῷ ἦν: ὑπὸ Ἐλυκίῳ Κραύσσῳ ἐσεβάσθη.

ΛΟ-

Λουκόλλου δὲ, τὸ τε Δρῦ-
 σον, καὶ τοῦ Οὐλαβίου,
 καὶ τὸ Κάτωνα, ἃ ὅλην τὴν
 Ὀρθήσιων τὴν οἰκίαν, δε-
 δειμένῳ τῆς Συμβουλίας
 κρατήσας, διετίθετο
 μεγίστην τῆς τιμῆς, ὅτι αὐ-
 τὸν ἔμνονον ἰσοθεραπεύ-
 σασθαι, οἱ μανθάνοντες, ἢ
 ἀκροῶν Ἰππικῶν, ἀλ-
 λά ἃ, εἶπες ἰσῶς πλά-
 σαμένοι. ἐν τούτῳ ἄ-
 λης. Διὰ μακρῶν Διαχω-
 ρημάτων, μὲν δὲ Λυκίαν
 Λουκόλλου εἰς τὴν Κιλικί-
 αμ ἀπέστειλε, ἃ ἐκ ταύτης
 τὴν ἐπαρχίαν μετὰ δὲ αὐτῶν
 Λουκόλλου ἀφεισηκῶς, ἢ
 κεν εἰς τὴν Ἡρακλείαν:
 ἔσθης δὲ ταύτης τὴν πόλε-
 ως τὰ τε ἐπιπέθεσθαι δι-
 καίω, καὶ τῆς ἀπονδῆς, προ-
 σπαράξασθαι αὐτὸν
 ἐπὶ ἐκείνων τὴν πόλιν
 ἠτέλησεν: καὶ τούτῳ, ὅτι
 ἀδσκριβί σε in eam civitatem voluit: id-
 que, cum

Lucullos vero, &
 Drusum, & Octavi-
 os, & Catonem, &
 totam Hortensio-
 rum domum, de-
 uinctam consuetu-
 dine cum teneret,
 afficiebatur summo
 honore, quod eum
 non solum colebāt,
 qui aliquid percipere,
 aut audire stude-
 bant, verum etiam,
 si qui forte simula-
 bant. Interim satis
 longo interuallo,
 cum esset cum L.
 Lucullo in Ciliciam
 profectus, & cum
 ex ea prouincia
 cum eodem Lucu-
 lo decederet, venit
 Heracleam: quæ cū
 esset ciuitas acquisi-
 mo iure, ac foedere,
 B 5 ipse

ipse per se dignus ἢ δὲ αὐτὸς ἄξιος νομι-
 putaretur, cum au- θεῖς, ὅτι δὲ τῆ τε αὐθεν-
 ctoritate, & gratia τία, καὶ τῆ χάριτι τοῦ
 Luculli ab Heracli- Λουκόλλου παρὰ τῆ Ἡρα-
 ensibus impetrauit. κλείων ἀπήνεγκεν. ἐδά-
 Data est ciuitas Sil- θη ἡ πόλις καὶ τῆ Συλλά-
 lani lege, & Carbo- ισ νόμον, καὶ τὸν τοῦ Καρ-
 nis, si qui foederatis βωνος, εἰ ἴνες ὁμομοκί-
 ciuitatibus adscripti αῖς ταῖς πόλεις προσ-
 fuissent: si tum, cum γραφθέντες εἴησαν: εἰ δὲ
 lex ferebatur, in Ita- νόμος ἐπαχθέντος, καλο-
 lia domicilium ha- κίασιν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἔχοισιν.
 buissent, & si sexa- εἰ ἢ ἑαυτοῦ ἐξήκοντα ἢ
 ginta diebus apud ἡμέραις παρὰ τὸν ἐπαρ-
 prætorem essent χον ἐπηγείλαντο. ταῦτα
 professi. Cum hic μὲν ἔν κατὰ κίαν τὴν ρώ-
 domicilium Romæ μησι πρὸ τῶν ἤδη πολ-
 multos iam annos λαῖν ἔτων ἔχοντες, ἐπαγ-
 haberet, professus γελθέντος δὲ παρὰ τὸν
 est apud prætorem, ἐπαρχον, Κοῦρον Μετελ-
 Qu. Metellum, fa- λον, οἰκειότατον αὐτῷ. ἦν
 miliarissimū suum. ἔδειν ἄλλο, εἰ μὴ πρὸ τῆς
 Si nihil aliud, nisi πόλεως, ἔδὲ νόμος λα-
 de ciuitate, ac lege λῶμεν, ἔδειν ἂν ἴπὶ τῆς
 dicimus, nihil dico ρις Φαίλου: ἡ δίκη κα-
 amplius: causa δι- κερκία τυγχάνει. τῆ.
 cta est. Quid μὲν γὰρ.

μὴ γὰρ τρίτων ἀνασκόβ-
 ζειν, ᾧ Γράχε, θλωά-
 μενον; τῆ μῶν ἐν τῇ Ηρα-
 κλείᾳ προσγραφθέντα,
 αὐτὸν δρῆσι; πάρεσι
 αἰὴρ ἀκροάτη αὐθεντία
 τε, καὶ θρησκείᾳ, ἔ τῆ
 πῶσει Λύκιθ Λεύκολ-
 λθ, ὅς αὐτὸν ἔ διοξά-
 ζειν, ἀλλ' εἰδέναι: ἐκ
 ακηκέναι, ἀλλ' ὀφθῆναι:
 ἔ παραγεγονέναι, ἀλ-
 λά πεπραχέναι φθῆγε-
 ῖται. πάρεσι ἱερακλαιοι
 οἱ προσβῆεις εὐγενέστατοι
 ἄνθρωποι, οἱ ταυῖσι τῆς
 κρείσεως ἕνεκα, σὺν τῶς
 πρὸς ἀγμάσι, καὶ δημο-
 σία τῆ μαρτυρία παρε-
 γεγόμενοι, οἱ προσγραφ-
 θέντα τῶν τῆ ἱερακλείᾳ
 ἦναι φάσκουσιν, ἐν ταυ-
 ῖσαι σὺ τῶν πινάκων Ἰπι-
 ποθεῖς τῆ ἱερακλείων δη-
 μοσίων, ἔς τῶ πολέμῳ
 Ἰταλιῶτι, κατὰ καυθέντες

enim horum infir-
 mari, Gracche, po-
 test? Heraclia ne
 esse eum adscriptū
 negabis? Adest vir
 summa auctoritate,
 & religione, & fide
 L. Lucullus, qui se
 non opinari, sed sci-
 re: non audiuisse,
 sed vidisse: non in-
 terfuisse, sed egisse
 dicit. adsunt Hera-
 clienses legati nobi-
 lissimi homines, qui
 huius iudicij causa,
 cum mandatis, &
 cum publico testi-
 monio venerunt,
 qui hunc adscri-
 ptum Heraclia esse
 dicunt. Hic tu ta-
 bulas desideras He-
 racliensium publi-
 cas, quas Italico bel-
 lo, incenso tabula-
 rio,

lario, interisse sci-
 mus omnes. Est ri-
 diculum, ad ea, quæ
 habemus, nihil di-
 cere; quærere quæ
 habere non possu-
 mus: & de homi-
 num memoria ta-
 cere, literarum me-
 moriam flagitare:
 & cum habeas am-
 plissimi viri religio-
 nem, integerrimi
 municipij iusiuran-
 dum, fidemq; eam,
 quæ deprauari nul-
 lo modo possunt,
 repudiare: tabulas,
 quas idem dicis so-
 lere corrumpi, de-
 siderare. At domi-
 cilium Romæ non
 habuit is, qui tot an-
 nis ante ciuitatem
 datâ, sedem omni-
 um rerum ac fortu-

ἔπιναχοδοχίς, ἀπολα-
 λεκέναί ἴσμεν ἅπαντες.
 ἔστι γελοῖον, τὸ μὴ περὶ
 τὰ ἐχόμενα, εἰδέναι εἶπαι,
 τὸ δὲ ζητεῖσθαι τὰ ἐκ
 ἔχουσιν διωκόμενα: καὶ περὶ
 μὲν τῶν ἀνθρώπων τῆ μνή-
 μησιωπῶν, τὴν δὲ μνή-
 μιν τῶν γραμμάτων ἐξα-
 τεῖσθαι: καὶ, ἔχοντες ἑ-
 ἴμεν ἀμαξιοπιστῶν ἀν-
 δρῶν τὴν ἐσλάβασαν, ἀμφο-
 τῶν τῆς πόλεως ὄρ-
 κων, καὶ τὴν πίσιν, ταύ-
 τιν τὰ μὲν ἀγαρράπτεν
 μηδένα τῶν τρώων διωκ-
 μένα, παραλείπεισθαι:
 τὰν ἢ πινάκων, τῶν καὶ τὸ τῆ
 ἑαυτῶν λέγειν παρα-
 φθείρεσθαι εἰωθότων, ἴπι-
 θυμῶν. ἀλλὰ μὴ τὸ δω-
 μάλιον ἐν τῇ πόλει ἐκ εἰ-
 χου ἐστὶν, ὅς ἐστι τῶν αὐ-
 τῶν ἐτη περὶ τῆς πόλεως
 διδόναι, ἐδῶλιον πάντων
 τῶν πραγμάτων ἐκαστῶν

χέσεων αὐτῶν ῥώμῃσι κα-
 θίστησιν. ἀλλὰ δὲ ἐκ
 ἐπιγραφῶν. μᾶλλον ὃ
 οὗτοι τοῖς πῖναξι ἐπηγ-
 γείλατο, ὅτι μόνοις ἐκ
 τῆς ἐκείνης ἐπαγγελίας τε,
 καὶ τῆς συλλόγου τῶν ἐπαρ-
 χων, κατέχουσι τῶν δη-
 μοσιακῶν πινάκων τὴν
 αὐθεντίαν. οἱ μὲν γὰρ τῆς
 Ἀππῆς πίνακες, ὅταν ἀ-
 ποσιπτοῦνται ἀφαιρεθῶσι
 ἀμενοὶ λεχθῆισαν, τῆς δὲ
 Γαβινίης, μέχρι μὲν ἑσθῆ-
 βασι τοῦ Ἡν, ἢ Φαυλότῃς,
 μετὰ ὃ τὴν καταδίκην, ἢ
 Συμφορὰν, πάσαν τὴν τῶν
 πινάκων πίστιν ἀποσφρα-
 γισθεῖν: ὃ μὲν μετελλῶ
 αὐτῶν ὁσιώτατος τε, καὶ
 μετρίωτατος τῶν ἀπάν-
 των, ῥαυτῆ τῆ Ὀππιμε-
 λεία ὠν ἐγένετο, ὡς πρὸς
 τὸ Λύκιον Λέντυλον τὸν
 ἐπαρχον, καὶ πρὸς τοῦ
 κελίας ἀφιστάμενος, τῆ
 δὲ τῆ ἐνός

narum suarum Ro-
 mæ collocavit. At
 non est professus.
 Immo verò ijs tabu-
 lis professus, quæ so-
 læ ex illa professio-
 ne, collegioq; præ-
 torum, obtinent
 publicarum tabula-
 rum auctoritatem.
 Nam cum Appij ta-
 bulæ, negligentius
 asseruatae diceren-
 tur, Gabinij, quan-
 diu incolumis fuit,
 leuitas, post damna-
 tionem, calamitas,
 omnem tabularum
 fidem resignasset:
 Metellus, homo san-
 ctissimus, modestis-
 simusq; omnium,
 tanta diligentia fuit,
 vt ad L. Lentulum
 prætorē, & ad iudi-
 ces venerit, & vnus
 nominis

nominis litura se ὀνόματι ἐξαλοιφῆ τε-
 commotum esse di- Ταραχέναι αὐτὸν λεξά-
 xerit. His igitur ta- μεν ἐτύχανε. τῶ-
 bulis nullam litu- τις μὲν ἔ τοῖσπιναξι
 ram, in nomine A. ἔδειξαν τὴν ἐξαλοιφῆν,
 Licinij videtis. Quæ εἰς τὸν ἄλφαιον τῶν Ἄλφαιων
 cum ita sint, quid κινεῖς ὁρᾶτε. τῶν ἵ ἕτως
 est, quod de eius ci- ἐχόντων, τί ἂν γένοιτο,
 vitate dubitetis, ὑμᾶς περὶ τῆς αὐτῆς πόλε-
 præsertim cum alijs ως ἀμφιγνοεῖν, καὶ τὰ ὅσα
 quoq; in ciuitatibus τῶν ἄλλαις ταῖς πόλεσι
 fuerit adscriptus? Et περὶ γραφθέντων; τῶν
 enim cum medio- μὲν γὰρ μετρίοις πολλοῖς, καὶ
 cribus multis, & aut ἢ μηδεμίᾳ, ἢ περὶ γεία
 nulla, aut humili a- ὕνι τῆ τέχνη κεκοσμημέ-
 liqua arte præditis, νοῖς, διωρεῖν τὴν πόλιν
 gratuito ciuitatem, ὅτι τὴν ἑλλάδα τῶν ἀν-
 in Græcia homines θρώπων μέγα δὲ δωκότων,
 impertiebantur, Rhe- ρηγῶδες πιστόω, ἢ ὅσων
 ginos credo, aut λοκρῶδες, ἢ ὅσων Νεαπο-
 Locrenses, aut Nea- λίτας, ἢ ὅσων Ταραντι-
 politanos, aut Ta- νῶδες, τὸ μὲν σκληροῖς τοῖς
 rentinos, quod sce- τεχνίταις διωρεῖσθαι φι-
 nicis artificibus lar- λησαμένους, τὰ τῶν τῶν,
 gari solebāt, id huic, εὐδοξοῦσθαι τοῖς φύσει
 summa ingenij præ- ως, μὴ βεβῶσθαι. τίς
 dito gloria, noluisse. ἔ Quid?

τῶν μὲν ἄλλων ἔμόνον μὲν τὸ
 τῆ πόλεως διοθεῖν, ἀλλὰ
 ἡμεῖς τὸ νόμον ἔπαπίς,
 ἀμνηγέτως ἐς τοῦ ἐκεί-
 νων τῶν πολιτῶν πίνα-
 κας παρερπυσάμεν: ἔ-
 τθη, διὰ τὸ τοῖς ἐκείνοις
 μηδὲ μὲν χρησθῆναι, ἐν οἷς
 προστεγράφη, ὅτι πάν-
 τα τὸ χρόνον Ἡράκλειος
 εἶναι ἐβελήθη, διδοσκι-
 μαδοθήσειαι ἀναγραφὰς
 τὰς ἡμετέρας ἀναζητεῖς
 δηλαδὴ. ἐπι γὰρ μαυρὸν,
 τοῖς μὲν ἐγγυτάτοις πμη-
 ταῖς, τῶν μὲν ἔφανε-
 ρωτάτων τῶν ἐρατῶν, Λυ-
 κίης Λυκόλλου, παρὰ τὸ
 ἐρατὸν γεγονέναι: τοῖς ἀ-
 ναγέροις δὲ, μὲν ἔαυτῶν
 ταμίς γεγονέναι ὅτι τῆς
 Ἀσίας: τοῖς δὲ πρῶτοις,
 τῶν Ἰουλίου, καὶ τῶν Κράσ-
 σου, ἐβελήθη τὸ ἔλαττον μέ-
 τρητο δὲ, ἢ διδογρα-
 φησάμεν. Sed, quo-

cū ceteri non modo
 post ciuitatem da-
 tam, sed etiam post
 legem Papiam, ali-
 quo modo in eo-
 rum municipiorum
 tabulas irrepererint:
 hic, qui ne vtitur,
 quidem illis, in qui-
 bus est scriptus,
 quod semper se He-
 racliensem esse vo-
 luit, reijcietur? Cen-
 sus nostros requiris
 scilicet. Est enim
 obscurum, proxi-
 mis censoribus,
 hunc cum clarissi-
 mo Imperatore, L.
 Lucullo, apud exer-
 citum fuisse: supe-
 rioribus, cum eodē
 quaestore fuisse in
 Asia: primis, Iulio,
 & Crasso, nullam
 populi partem esse
 niam

niam census non
ius ciuitatis confir-
mat, ac tantummo-
do indicat, eum,
qui sit census, ita
se iam tum gessisse
pro ciue: ijs tempo-
ribus (quæ tu crimi-
naris, ne ipsius qui-
dem iudicio eum in
ciuium Rom. iure
esse versatum) & te-
stamentum sæpe fe-
cit nostris legibus,
& adiit hereditates
ciuium Rom. & in
beneficijs ad ærari-
um delatus est à L.
Lucullo prætoꝛe, &
confule. Quare ar-
gumenta, si qua po-
tes. numquam enim
hic neq; suo, neque
amicorum iudicio
reuincetur. Quares
à nobis, Gracche,

Φηὶ τὸ δίκαιον τὸ πολέ-
ως Ἰππιδάωνουσι, τῆτο ἴ-
μόνον Ἰπιδάωνουσι, τὸν,
ἀπογραφθέντα, ἔτως ἤδη
τότε πεπολιθικέναι:
τῆτος οὐ γρόνης (οὐ
ὑπὸ σὲ ἀβελθέντας,
μηδὲ τῆ αὐτῶ κρισίῃ ἐ-
πὶ τῶν πολιτῶν τῶν ῥω-
μαίων δικαίῃ ἀγατρι-
ψάμενον) ἢ ἀβελθικῶ
πολλάκις ἐποίησατο καὶ
οὐ ἡμέτερος νόμος, καὶ
ἐπορεύσατο εἰς τὴν κλη-
ρονομίαν τῶν πολιτῶν τῶν ῥω-
μαίων, ἔσεν τῶ ἐνεργησί-
αις εἰς τὸν θησαυρὸν ἐ-
συνέχθη τῶ Λυκίῃ Λου-
κόλας ἐπαρχοῦς τε, ἔ-
ὑπαὶ δὲ οὐδὲ μᾶς δι-
σον τὰ Ἰπικειρήματα, ἔ-
τινα δύνη. ἔδεπατε γὰρ
ἔτῳ ἔτε τῆ τῶ αὐτῶ,
ἔτε τῆ τῶν Φίλων κρισίῃ
ἀνασκευασθήσεται. ἐ-
σηπαρ' ἡμῖν, ὦ Γραχίῃ
τῆ

τὴν ὄψιν ἐνεκα ἔτω σφῶ-
 δρα τριῶν τῶν ἀνθρώπων
 τερπόμεθα; ὅτι κορηγεῖ
 ἡμῖν, ἔπειτα καὶ ὁ θυμὸς ἐκ
 ταύτης ἀγοραῖς τ' κυκλή-
 θεος ἀναπάσεσθαι, καὶ
 ταῦτα τὰ πρὸς τὰς λοι-
 ποῦσιν κεννηκότες ἡσυ-
 χάζειν. οἷσ' οὐκ ἂν ἐξέρ-
 κειν ἡμῖν, τὸ κατ' ἐκεί-
 νων ῥηθρεύειν ὅτι τὸ σαύ-
 τη τ' πραγμάτων τῆ ποι-
 κιλία, εἰάν μὴ τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν τῆ παιδείᾳ
 διασκήσαντας: ἢ ἂν φέ-
 ρειν σὺν θυμὸς τσαύτην
 φιλονεικίαν, εἰρήνην ἐκεί-
 νων παιδείᾳ τῆ αὐτῆ κα-
 λαδέντας; ἐγὼ δὲ κα-
 τεξομολογῶμαι, ταύταις
 τ' ἀποδιδόναι ἐμὲ ἀφείλειν,
 οἱ δὲ ἄλλοι αἰχμηθεῖν-
 σάν, ἥτινες ἔτω ἐαυτοῖς
 τ' ἀφ' ἑαυτῶν ἀπεκάλυ-
 ψαν, ὡς ἂν ἐδέν ὀψι-
 ποῖν

cur tantopere hoc
 homine delecte-
 mur. Quia suppedi-
 tat nobis, vbi & ani-
 mus ex hoc forensi
 strepitu reficiatur,
 & aures cōuicio de-
 fessæ conquiescant.
 An tu existimas aut
 suppetere nobis
 posse, quod quoti-
 die dicamus in tan-
 ta varietate rerum,
 nisi animos nostros
 doctrina excola-
 mus: aut ferre ani-
 mos tantam posse
 contentionem, nisi
 eos doctrina eadem
 relaxemus? Ego ve-
 ro fateor, me his
 studijs esse deditū.
 ceteros pudeat, si
 qui ita se literis ab-
 diderunt, vt nihil

C

ex his

ex his, neq; ad com-
 munem afferre fru-
 ctum, neq; in adspe-
 ctum, lucemq; pro-
 ferre. Me autem
 quid pudeat, qui tot
 annos ita viuo, iudi-
 ces, vt ab illis nullo
 me vmquam tem-
 pore, aut commo-
 dum, aut otium me-
 um abstraxerit, aut
 voluptas auocarit,
 aut deniq; somnus
 retardarit? Quare
 quis tandem me re-
 prehendam, aut quis
 mihi iure succense-
 at, si, quantum ce-
 teris ad suas res ob-
 eundas, quantum
 ad festos dies ludo-
 rum celebrandos,
 quantum ad alias vo-
 luptates, & ad ipsam
 requiem animi, & corporis conceditur
 temporis: quantum alij

σαίντο ἐξ αὐτῶν, μηδὲ
 πρὸς κοινὸν πρὸς φέρουσι
 τὸ καρπὸν, μηδὲ πρὸς
 ὄψιν, ἐτὸ φῶς εἰσενευ-
 κείν. ἐμὲ δὲ τί ἀναισχύνη-
 ται, εἰ ἑσαστά ἐτη ἕτασ
 διεβίων ὡ κρείται, ἵνα
 παρ' αὐτῶν ἕδυνα ποτὲ
 τὸ χροῖον, ἢ τὸ ἔρμαιον,
 ἢ ἡ χολή με κάτασύρῃ
 αὐτῶν, ἢ ἀφελκῆσθην ἢ ἡδονῆ,
 ἢ τὸ τελευτῶν οὐκ
 πνέμελλῆσθην; τίς ἐν
 δὴ μὲμφεσθαι μοι, ἢ τίς
 μοι δικαίως ἀγανακτεῖν,
 ὡ, ὅσον τοῖς ἄλλοις ὅτι
 τὸ σφῶν τὰ πράγματα
 διαλεῖν, ὅσον γε ὅτι τὸ
 τὰς ἐορταστικὰς τῶν παι-
 γμάτων τὰς ἡμέρας γε-
 ραίρειν, ὅσον ὡς τὰς ἄλ-
 λὰς τὰς ἡδονὰς, καὶ τὴν
 αὐτὴν ἀνάπαυσιν τὴν ψυ-
 χῆς τε, καὶ σώματος ὑφέ-
 ται δὲ καιρῶν: ὅσον ἄλλοι
 μὲ

ἢ νέμεισι ταῖς εὐκαίροις tribuūt intempesti-
 ζυωσίαις, ὅσον τέλει uis conuiujs: quan-
 τὰ κύβω, ὅσον δὲ τῆ tum denique aleæ,
 σφαῖρα: ῥοῦτόν μοι quantum pilæ: tan-
 ἐγώνισ δὲ τὸ ἀναμι- tum mihi egomet,
 μνήσκεσθαι ταύτας τὰς ad hæc studia reco-
 σπιδας εὐληφῶς γίγνο- lenda sumpsero? At-
 μαι; καὶ δὲ καὶ τῆτό μοι q; hoc eo mihi con-
 ζυγχαρηεα μάλλον, ὅτι cedendum est ma-
 ἐκ τῶν τῶν σπιδῶν, gis, quod ex his stu-
 ἔστι αὐξάνεσθαι ὁ λό- dijs, hæc quoq; cre-
 γοτε, καὶ ἡ δύναμις: scit oratio, & tacul-
 ἡπὸρ, ὁποῖαίς ἐν ἐν ἐμοὶ tas: quæ, quanta-
 ἔσα τυγχάνει, ἔπώπο- cumque in me est,
 ῖτε πρὸς ἑδὲν τῶν Φί- numquam amico-
 λων κινδύνοις ἐνεδέησεν. rum periculis defu-
 ἢ μὲν ἀν εἰ ἔνι λειοτέρῃ it. Quæ si cui leuior
 δοκεῖ: τὰ κείνα δὲ τὰ videtur: illa quidem
 ἀκρότατα, ἀφ' ἧς τὴ πη- certe, quæ summa-
 γῆς ἀπλήσαιμι. οἶδα. sunt, ex quo fonte
 εἰ μὴ γὰρ πολλῶν τε ἔν- hauriã, sentio. Nam,
 ῖτολαις, καὶ πολλῶν τοῖς nisi multorum præ-
 ρεάμμασι, ἐκ πρώτης ceptis, multifq; lite-
 τῆ ἡλικίας ἐπιδιδῶν ἄν, ris mihi ab adole-
 ἑδὲν δὲ ἐν ἐν τῶ βίῳ scentia suasissem,
 πᾶν ἐπιθυμῆσθαι, πλὴν nihil esse in vita ma-
 gnopere expetendum, nisi lau-

laudē, atq; honesta- τῶ ἐπαινεῖς, καὶ ἔκαλεῖς
 tē: in ea autē perfe- ἵπτι δὲ τὸ ἵπτιυ γάνθη
 quēda, omneis cru- αὐτῶ, πάντα τὰ ἡμῶ
 ciatus corporis, o- ρήματα ἔσωμαίθη, πάν-
 mnia pericula mor- τας τοῦ κινδύνου ἔτα-
 tis, atq; exsilij, parui νάτα, καὶ τῆς ἐξουσίας
 esse ducenda: num- ἐξεδείξατο: ἔ πρώτο
 quam me pro salu- ἀν ἐμὲ ὑπὲρ Ἐ διασώζει
 te vestra in tot, ac ἡμᾶς ἐπὶ τὰς μὲ τόσας,
 tantas dimicatio- καὶ τοσούτας μάχας: τὰς
 nes: atq; in hos pro- δὲ διαφθαρέντων τῶ ἀν-
 fligatorum hominū θρώπων τὰς καθημερ-
 quotidianos impe- νας ὁρμᾶς προσβλήσεν.
 tus obiecissem. Sed ἀλλὰ μετὰ πάσαι εἰς
 pleni omnes sunt αἱ βίβλοι, μετὰ αἱ τῶ
 libri, plenæ sapien- σοφῶν φωναί, μετῆ τῶ
 tum voces, plena παροδευμάτων ἢ δε-
 exemplorum vetu- καιολογία: ἅσπε ἐκεῖ
 stas: quæ iacerent ἀν πάντα περὶ τὰ σκοτή,
 in tenebris omnia, ἐπίος ἔ τῶ γραμμάτων
 nisi literarum lumē τὸ τέλος μὴ ἐφάπτεν.
 accederet. Quam ὡς πολλὰς ἠρῶν τὰς εἰκό-
 multas nobis imagi- νας, ἔ μόνον πρὸς τὸ θε-
 nes, non solum ad ἄν, ἀλλὰ δὲ πρὸς τὸ
 intuendum, verum μιμῆσθαι, τῶ ἰσχυρωτάτων
 etiam ad imitandū, ἀνθρώπων, ἀπεικασμέ-
 fortissimorum virorum, expres- ναῖς

νας, οἱ γραφεῖς ἑλλήνες
 τε, καὶ οἱ ῥωμαῖοι καλεῖται
 φασι; ἃς ἐγώ γε μοι αἰεὶ
 ἐν τῷ κωδεραῖῳ τὴν πο-
 λιτείαν προβαλλόμενος,
 τὴν τε ψυχὴν καὶ νῦν με-
 μόνη τῆ διανοίας ἀνθρώ-
 πων τῆ ἐξόχῳ ἐχημάτι-
 ζον. ἐρωτήσθην ὅτις, τί;
 οἱ ἐκείνοι αὐτοὶ ἀκρότα-
 τοὶ ἄνδρες, ὧν αἱ δόξαι
 τοῖς γράμμασι ἐφανί-
 σθησαν, ἄρα τῆ αὐτῆ δι-
 δασκαλία, ἣν σὺ τοῖς
 ἐγκωμίοις αἰρεῖς, πεποι-
 θηκότες ἦσαν; καλε-
 πῶς μὲν τῶτο πρὸς ἅπαν-
 των διαχυρίζειν; ἐστὶ ἡ
 σιγήλον, τί ἂν διακρυναί-
 μεν. ἐγὼ μὲν πολλὰς
 ἀνθρώπων ἐξόχῳ τῷ θυ-
 μῷ, καὶ τῆ δόξῃ γεγονέ-
 ναι, ἀνδρῶ τῆς παιδείας,
 φύσεως τῆ αὐτῆ εὐεξία
 ἵππολὸν τῆ θεία, καὶ
 doctrina, naturæ ipsius habitu prope di-
 vino, &

fas, scriptores &
 Græci, & Latini re-
 liquerunt? quas ego
 mihi semper in ad-
 ministranda repub.
 proponens, animū
 & mentem meam
 ipsa cogitatione ho-
 minum excellenti-
 um conformabam.
 Quæret quispiam,
 quid? illi ipsi sum-
 mi viri, quorum vir-
 tutes literis proditæ
 sunt, istanc doctri-
 na, quam tu laudi-
 bus effers, eruditi
 fuerunt? Difficile
 est hoc de omnibus
 confirmare: sed ta-
 mē est certum, quid
 respondeam. Ego
 multos homines ex-
 cellenti animo, ac
 virtute fuisse, sine
 C 3 per

per seipfos modera- καὶ ἑαυτοῦ σαφρονεί-
 tos, & graueis exsti- τε, καὶ Σεμνὸς τετυχηκέ-
 tisse fateor. etiam, να καλομοιολογῆμαι. καὶ
 illud adiungo, sapi- μὴν καὶ τῶ κεῖνο καλλίω-
 us ad laudem, atq; μαι, πολλὰ κίς ὡς τὸν
 virtutem, naturam. ἔπαινον, τῶν τε δρεῖν,
 sine doctrina, quam φύσιν ἀνδρῶν παιδείας,
 sine natura valuisse ἢ ἀνδρῶν φύσεως ἰσχυκέ-
 doctrinam. Atque να τὴν παιδείαν. ὁ αὐ-
 idem ego conten- τὸς ἰκαγὼ φθέρωμαι,
 do, cum ad naturā ἐπὶ τὴν φύσιν τὴν ἐξαιρέ-
 eximiam, atq; illu- τῶν, καὶ λαμπρὰν ἀφι-
 strem accesserit ra- κημέναν πρὸς τὸν, καὶ
 tio quædam, con- βεβαιώσεως τῆς παιδεί-
 firmatioque doctri- as: τότε τῶ κεῖνο ἐκ οἰ-
 ne: tum illud nescio δά τί ευκλεές τε, καὶ τὸ
 quid præclarum, ac μοναδικὸν εἰωθὸς γιγνε-
 singulare solere ex- δαι. ἐκ τῶν εἰνα τῶ-
 sistere. Ex hoc esse τῶν ἑδρεῖν, ὅν οἱ πα-
 hunc numero, quē τῶν ἡμετέροι ἐωρακότες
 patres nostri vide- ἦσαν, θεῖον ἀνθρώπων, τὸ
 runt, diuinum ho- Ἀφρικανόν: ἐκ τῶν
 minem, Africanum: Γάιον Λαίλιον, τὸν Λύκι-
 ex hoc C. Lælium, ον Φέρον, τῶν Φρονέων ἀ-
 L. Furium, mode- τῶν τε ἀνθρώπων, ἑὺ-
 stissimos homines, κρεῖστους: ἐκ τῶν
 & cōtinentissimos: ex hoc

ἰχυρωτάτων ἀνδρα, καὶ fortissimum virum,
 τότε ἐς ἄκρον τῶν παιδεί- & illis temporibus
 εὐς ἐληλακότα, Μάρκον doctissimum, M. Ca-
 Κάτωνα ἐκείνον γέροντα. tonem illum senē:
 οἱ δὲ πρὸς ἡν ἔδεν ἂν πρὸς qui profecto si nihil
 τε τὸ κατὰ λαμβάνειν, καὶ ad percipiendam,
 τὸ ἀσκήσας ἔτ' ἐξέτης, colendamq; virtu-
 παρὰ τῶν γραμμάτων tem, litteris adiuua-
 ἀφελοντο, μήποτε αὐτοῦ rentur, numquam,
 ὡς τῆν τῶν αὐτῶν ἀσκήσας se ad earum studiū
 συγκεκομμένοι. τέττα contulissent. Quod
 ἢ μὴ τρεῖς τε καρπὸς si non hic tantus
 ἀναδεικνυμένοι, καὶ ἕω fructus ostendere-
 ἐν τέττων τῶν ἀσκήσων ἢ tur, & si ex his stu-
 τέττα μόνη ζηήσοιτο: dijs delectatio sola,
 ὁμοῦ ὡς, ἡγεῖμαι, ταύ- peteretur: tamen vt,
 πτω τῶν ψυχῆς τῆν ἀνεσιν, opinor, hanc animi
 Φίλανθρωπιά τω τε, ἔ remissionem, hu-
 ἐλάττω τω ἀν ε- manissimam, ac li-
 κρύνετε. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα beralissimam iudi-
 μῆδ' ἐτ' ἡρώων ἐστὶ, μῆδ' ε- carentis. Nam cete-
 τῶν ἡλικίῶν ἀπαισῶν, ræ neq; temporum
 μῆδ' ἐτ' τόπων: αὐτὰ ἢ sunt, neq; ætatum,
 αἰ ἀσκήσας τῆν νεότητά- omnium, neque lo-
 πρὸς φασί, τὸ γὰρ ἡρώων τέρ- corum: hæc studia
 adolefcentiam alunt, senectutem oble-

stant, secundas res ornant : aduersis per-
 fugium, ac solatium præbent, de-
 stant domi, non im-
 pediunt foris, per-
 noctant nobiscum,
 peregrinantur, ru-
 stificantur. Quod si
 ipsi hæc neq; attin-
 gere, neq; sensu no-
 stro gustare posse-
 mus, tamen ea mi-
 rari deberemus, eti-
 am cum in alijs vi-
 deremus. Quis no-
 strum tam animo a-
 gressi, ac duro fuit,
 vt Roscij morte nu-
 per non commoue-
 retur? qui cum es-
 set senex mortuus,
 tamen, propter ex-
 cellentem artem, ac
 venustatem, vide-
 batur omnino mo-

παισι, τὰ τῆς εὐτυχίας
 κωσμοῖσι: τῆς δὲ εὐτυχί-
 μασι κατὰφυγὴν τε, καὶ
 παραμυθίαν παρέχουσι,
 εὐφραίνουσι οἴκοι, ἐκ ἐμ-
 ποδίζουσι θύραζε, παυνο-
 χίζουσι μετ' ἡμῶν, δόπο-
 δημοῖσι, ἀγροῦλοισι. ἔ-
 πως μὲν ἐν εἰν μὴ κατ'
 εἰαυτῶν, ἔτε Πιπύαυθ,
 ἔτε τῆ ἀισθησὶ τῆ ἡμετέ-
 ρα γέλειν διωάμενοι,
 θυμιάζων τὰυτὰ ἐμελ-
 λομεν, ἀν ἐπι χ' πρὸς τοῖς
 ἄλλοις ὁράμενοι. τίς
 ἡμῶν τούτῃ τῶ θυμῶ ἀ-
 γροικός τε, καὶ σκληρὸς
 ὢν ἐγένετο, ἦνα ἔρωσκίε
 τῶ τεθῆναι νεωστὶ μὴ
 κινεῖσθ; γέροντι μὲ τῆ-
 τῆ δόποθάνοντι, ὅμοι-
 σθ, διὰ τὴν ἐξοχὴν τῆ
 κινῆ, καὶ τὴν ἀγλαίαν,
 διοκῆντι πάνυ δόποθῆ-
 σκεν μὴ μελλήσῃ, ἐκ ἐν
 ἐκείνῃ μὲ τῆ ἔσώμα-

τ

τῶ κινήσει. τοσούτον τῶ
 ἔρωτα αὐτῶ ἀνλικαίε-
 λάθην παρ' ἡμῶν ἀπάσι:
 ἡμεῖς ὅ τ' ψυχῶν, τῶν
 ἀπθάνων κινήσεων καὶ τῶ
 ἀκύτητ' τῶν ἀγχινοῶν
 καὶ αὐφρονήσαμεν, πο-
 σάκις ἐγώ γε τούτον τὸν
 Ἀρχίαν εἶδον, ὃ δικασαί
 (χρήσομαι γὰρ τῆ τ' ἡμῶν
 πρᾶσότητι, ἐπειδὴ με καὶ
 τὸ καινὸν γενέσθαι ῥητο-
 ρεῖν ἔτω ἀκροῶσθε
 προσέχετε) ποσάκις
 ἐγώ γε τούτον εἶδον, γε-
 γραφότα μὲν εἶδεν τὸ
 γράμμα, πολὺν δὲ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν βελίστων σί-
 κων πρὸ τῶν αὐτῶν πρᾶ-
 γμάτων, τῶ τότε γινο-
 μένων, λέγειν αὐτοχρ-
 ασί; ποσάκις ἀνα-
 κληθέντα τὸ αὐτὸ πρᾶ-
 γμα λέγειν, τῶ μετὰ λα-
 γείσαις λέξεσί γε, γνώ-
 eandem rem dicere,
 atque

ri non debuisset. Er-
 go ille corporis mo-
 tu tantum amorem
 sibi conciliarat à
 nobis omnibus: nos
 animorum incredi-
 biles motus celeri-
 tatemq; ingeniorū
 negligemus? Quo-
 ties ego hunc Archi-
 am vidi, iudices?
 (vitar enim vestra
 benignitate, quoni-
 am me in hoc nouo
 genere dicendi tam
 diligenter attendi-
 tis) quoties ego hūc
 vidi, cum literam
 scripsisset nullam,
 magnum numerū
 optimorū versuum
 de his ipsis rebus,
 quæ tum agerentur,
 dicere ex tempore?
 quoties reuocatum
 commutatis verbis,

<p>sententijs? Quæ ve- ro accurate, cogita- reſ; ſcripſiſſet: ea ſic vidi probari, vt ad veterum ſcriptorū laudem peruenirēt. Hunc ego non dili- gam? non admirer? non omni ratione defendendum pu- tem? Atqui ſic à ſummis hominibus, eruditiffimisſque ac- cepimus, ceterarū rerum ſtudia, & do- ctrina, & præceptis, & arte conſtare: po- teram natura ipſa va- lere, & mentis viri- bus excitari, & quali diuino quodam ſpi- ritu afflari. Quare, ſuo iure noſter ille, Ennius ſanctos ap- pellat poetas, quod quasi deorum ali-</p>	<p>μαίς γε; τὰ ἡ ποιή- γως, ἔκ ἐκ προνοίας γε- γραμμένα: ἕτως ἐώρα- κα εὐδοκιμάζειν, ὡς τῶν παλαιῶν γραφῶν τὰ ἐγκωμίων ἀφικνεῖσθαι. τὰς μὲν τοὶ ἐγὼ γε μὴ ἐρώλω; μὴ θαυμάζοιμι; μὴ πάντα τρόπον ἀν- δραλογεῖν οἴησαιμην; ἀλλὰ διὴ ἕτως παρὰ τῶν ἀκροτάτων ἀνθρώπων, καὶ μεμαθηκῶτάων ἐλάβο- μεν, τὰς μὲν τῶν ἄλλων πραξίας, τῆ τε διδασκα- λίας, καὶ τοῖς παραγγέλ- μασι, καὶ τῆ τέχνῃ ἑπι- τάττεσθαι: τὸ δὲ διὴ τὸν ποιητὴν τῆ μόνῃ Φύσιν ἐρωῶσθαι, ἔτι ἔτι ἢ δυνά- μεσιν ἀναζωπυρεῖσθαι, καὶ διὴ ἀμνηγεῖσθαι ἐπιβου- λεῖν. ὡς τε καὶ τὸ δίκαιον αὐτῶν ἡμετέροι οἱ ἀμφὶ τὸ Ἐννιον οἷός τις περὶ αὐ- τοῦ γράσειεν ὅτι ποιητῶν, ὅτι ἕνα τρόπον τῶν θεῶν ἡμετέροι καί.</p>
--	--

χαρίσμασί τε, καὶ τῷ quo dono, atq; mu-
 εἴρω Θεοσηκότες ἡμῖν nere commendati
 εὐκαίᾳ. ἴδι γὰρ ἡμεῖς, nobis esse videan-
 ῶ δικασταί, ὅσον παρ tur. Sit igitur, iudi-
 ἡμῖν, τοῦ Φιλανθρωπο- ces, sanctum apud
 τάτες ἀνδρας, τῆστο ἔ vos, humanissimos
 ποιῆσ. τὸννομα, ὅτι μὲν homines, hoc poetæ
 εἰδεμία ποτὲ ἢ βαρβα- nomen, quod nul-
 ρότης παρεδίαζε. Λί- la vmquam barba-
 σοι ἔαι εἰρημία τῇ Φωνῇ ria violauit. Saxa &
 ἀνὴ Φωνῶσι, θήρια δὲ solitudines vōce re-
 πολλάκις τὰ ἀρρώδη spondent, bestiaæ sæ-
 ἵπτι τ' ὠδῆς κωνῆται, κ̄ pe immanes cantu
 παρῆσαι: ἡμεῖς ὅ παι- flectuntur, atq; con-
 δδισάμενοι πρᾶγμασι sistunt: nos instituti
 τοῖς βελίσις ἐκ ἀν τῇ τ̄ rebus optimis non
 ποιητῶν Φωνῇ παρῆκε- poetarum vōce mo-
 κινηκότες εἰσόμεθα; Ὀμη- ueamur? Homerū
 ρον μὲν Κολοφώνιοι πολι- Colophonij ciuem
 τὴν εἶναι λέγουσι, αὐτῶν, esse dicunt suum,
 χιοι δὲ Ἐφῶν ἰδοποιῶσι, Chij suum vindicāt,
 Σαλαμινεῖς ὅ ἀπαίῃσι, Salaminij repetunt,
 οἱ δὲ Σμυρνεῖς Ἐφῶν εἶναι Smyrnci vero suum
 Ἀλασιεῖς. ὥστε κ̄ τέ- esse confirmant.
 μεν αὐτῶ ἵπτι τ' ἠς κώ- Itaque etiam delu-
 μης αὐτῶν καθέρωσαν: brum eius in oppi-
 do dedicauerunt: permul-

permulti alij prae- πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἑπιτῆ-
 rea pugnant inten- τοὺς πρὸς ἀλλήλους δια-
 fe, atq; contendunt. σφαζάμενοι, καὶ ἐρίσαν-
 Ergo illi alienum, τες. ἔκ ἐν ἐκείνοι μὲ ἀλ-
 quia poeta fuit, post- λότηριον, διὰ τὸ εἶ ποιη-
 mortem etiam ex- τὴν εἶναι, ἔ τεθνηκότα.
 petunt: nos hunc ἐπὶ ἑπιθυμίαι: ἡμεῖς ἵ-
 viuum, qui & νό- τῆτον ζῶντα, τὸν τε θε-
 luntate, & legibus ληματι, ἔ τὸ νόμου ἵ-
 noster est, repudia- ἡμέτερον ὄντα, ἀποσοθή-
 bimus? praesertim σομεν; καὶ ταυτ' ὅτι πᾶν
 cū omne olim stu- τὸ πάλας ἑπιήδευμα,
 dium, atq; omne in- καὶ πᾶσαν τὴν εὐφροσύ-
 genium contulerit ἐπεσφάθη Ἀρχίας ἐς τὸ
 Archias ad populi εἶ λαῶ ῥωμαίαι τῆτε δό-
 Rom. gloriam, lau- ξης, καὶ τῆ ἀνέσεως ἐγ-
 demque celebran- καμάζω. ὁ μὲ γάρ τοι
 dam. nam & Cim- τὸ καὶ πρὸς Κυμωρικὰ
 bricas res adole- νέου ὦν καθίκετο, ἔ τὸ
 scens attigit, & ipsi αὐτῷ ἐκείνῳ Γαίῳ Μα-
 illi C. Mario, qui du- εἰώ, τὸ πρὸς ταύτας
 rior ad haec studia σωσθῆς σκληροτέρως
 videbatur, iacun- αὐτὸν ἔχειν διοικαμένῳ,
 dus fuit. Neq; enim ἡδὺς ἐγένετο. ἔτε γὰρ ἵε-
 quisquam est tam ἔτως ἀποσφραφθεὶς τυγ-
 aversus à Musis, qui κάνει παρὰ τῆ Μουσῶν,

μη ὑποσᾶς ραδίως τοῖς
 ῥήχοις αἰώνιον τῶν πόνων
 αὐτῶ κήρυγμα παρρα-
 ῖθεαζ. Themistocλῆ μὲν
 ἐκείνον, τὸν ἀκρότατον
 ἀθήνησιν ἀνδρᾶ, φασιν
 ἐλεχέναι, ἐρωτηθέντα, τί-
 νῶ ἀνδρᾶ ἀκροάμαθ, ἢ
 τίνῶ ἀσμενέστα φωνῆς
 ἀκρόασην: τῆς, ἀφ' ἧς
 ἢ ἡ ἀρετὴ αὐτῶ βέλτετα
 προκατακηρυχθεῖη. ἐ-
 κείνῶ μὲν τοῦ Μάρκου
 πρὸς ταῦτα ἔ ὑπεφυῶς
 τὸν Λύκιον Πλόκιον ἠγα-
 πησαλο: ἢ τῆς φύσεως
 ὤειο, τὰ πεπραγμένα
 αὐτῶ, δύνανθ περιβοῶν.
 ὁ δὲ πόλεμῶ πρὸς τὸ
 Μιθριδάτιν μεγάς τε,
 καὶ συμφελοῦ ὦν, καὶ πρὸς
 πολλὴν πλὴν ποικιλίαν,
 ἐπὶ τε γῆ, ἔ τῆ ἰα-
 λάτῃ, τετραμμένῶ, ὅ-
 λῶ παρὰ τῆς ἀπε-
 τυπῶθ:

non mandari verfi-
 bus aeternum suo-
 rum laborum facile
 praconium patia-
 tur. Themistoclem
 illum, summum
 Athenis virum, di-
 xisse aiunt, cum ex eo
 quareretur, quod
 acroama, aut cuius
 vocem libentissime
 audiret: eius, a quo
 sua virtus optime
 praedicaretur. Itaq;
 ille Marius item exi-
 mie L. Plotium di-
 lexit: cuius ingenio
 putabat, ea, quae
 gesserat, posse cele-
 brari. Mithridaticū
 vero bellum ma-
 gnum, atq; diffici-
 le, & in multa varie-
 tate, terra, marique,
 versatum, totum ab
 hoc expressum est:

qui

qui libri non modo αἱ τινες βιβλίοι εἰ μόνον
 L. Lucullum, fortif- λύκιον Λούκιλλον, ἰαχυ-
 simum, & clarissi- ρώταλον τε, καὶ λαμπρό-
 mum virum, verum τατον ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ
 etiam populi Ro- τὸ εἰς λαῶν ῥωμαίων ὄνομα
 man. nomen illu- Διανυγῶσι. ὁ μὲν γὰρ λα-
 strant. Populus e- ὸς ὁ ῥωμαῖος ἦνοιξεν, εἰ
 nim Romanus ape- Λούκιλλος περσεκλήν-
 ruit, Lucullo impe- τος, Πόντον, εἰ βασιλι-
 rante, Pontum, & κοῖς ποτε τῷ ὑπάρξει,
 regijs quondam o- καὶ τῇ αὐτῇ τῆς χώρας
 ribus, & ipsa natu- φύσει παραφραζάμε-
 ra regionis vallatū: νον: τὸ εἰς λαῶν ῥωμαίων
 populi Romani e- ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, εἰ αὐτὸς ἐπα-
 xercitus, eodem du- τηγᾶντος, εἰ μεγίστη χε-
 ce, non maxima ρι τὰ τῷ Ἀρμενίων ἀνα-
 manu innumerabi- είθητα ζυγήματα διέ-
 leis Armeniorum φθαρειν: εἰ λαῶν ῥωμαίων
 copias fudit: populi τὸ ἐπαινετικόν ἐστὶ, τὸ εἰ
 Rom. laus est, vr- ἄσπετος οἰκιστοῦ τῷ Κυ-
 bem amicissimam ζυκένων, εἰ αὐτὸς τῇ βα-
 Cyzicenorum, eius- λεία, ἐξ ἅπαντος βα-
 dem consilio, ex o- σιλικῶν εἰ τε πόλις, καὶ ὅλας
 mni impetu regio, τῶν πόλεως ἐπὶ τῷ, εἰ
 ac totius belliore, τῷ λαρύνσαν ἐξαρπάξεν,
 ac faucibus erepta καὶ τὸ ζεσωκέναι:
 esse, atq; conseruatam: πάντων

τῶν ἡμετέρων αἰεὶ φθέγγε-
 ται, καὶ προκηρύξεσθαι, ἔ-
 λυκίς Λυκούλλος ἀγωνι-
 δέντῳ, μὲν τῷ δόποιο
 νότων τῷ στρατηγῶν κατα-
 πεσθεῖς τῷ πολεμίων στό-
 λῳ, καὶ ἀνυπέροβητῳ
 παρὰ τῷ Τενέδῳ ἡ ἐκεί-
 νῃ ναυμαχία: ἡμέτερά
 ἐστὶ τὰ τρόπαια, ἡμέτε-
 ρα τὰ ἐγκαταλείμματα,
 ἡμέτεροι οἱ τρίαμβοί.
 ἄστε, οἱ τὰ τὰ τῷ φύσει
 ὡς αἰτῶν ὑμνιοδέντες,
 ὑπὸ τῶν ἡ Φήμη τῶν
 ῥωμαίων Ἰππιδότῳ γί-
 γνέσθαι. ἡνδ' αὖτε τῷ Αφρι-
 κανῶ ἀνωτέρω ὁ ἡμέτερος
 Ἐννίῳ: ἐκεῖν καὶ Ἰππὶ ἔ-
 μνημεῖς. τῶν Σκιπίωνων
 οἰεταῖ ἔτῳ καθεστῶτος,
 ἐπὶ τῷ μαρμάρῳ. ἀμέ-
 λη ἢ ῥῆς ἐπαίνοις ἔ μόνον
 αἰετοί, οἱ ὑμνιζόμενοι, ἀλλ-
 λά ἔ λαὸν τῷ ῥωμαίῳ
 τῷ ὄνομα κατὰ χρῆμαται.
 Rom. nomen ornatur. In

nostra semper fere-
 tur, & prædicabi-
 tur, L. Lucullo di-
 micante, cum inter-
 fectis ducibus de-
 pressa hostium clas-
 sis, & incredibilis
 apud Tenedum pu-
 gna illa naualis: no-
 stra sunt trophæa,
 nostra monumen-
 ta, nostri triumphii.
 Quare, quorum in-
 genijs hæc feruntur,
 ab ijs populi Rom.
 fama celebratur.
 Carus fuit Africa-
 no superiori noster
 Ennius. itaq; etiam
 in sepulchro Scipio-
 num putatur is esse
 constitutus, è mar-
 more. At ijs laudi-
 bus certe non solū
 ipsi, qui laudantur,
 sed etiam populi

In cœlum huius² Ἰππὶ τὸ δέξανόν τε Ἰδὶ ἀρεῶν
 proauus Cato tollitur. magnus honos παππὸς Κάτων ἀρεῖται.
 populi Rom. rebus μεγάλη ἡ δόξα τοῖς πρῶ-
 adiungitur: omnes γμασι τῶν λαῶν Ῥωμαίων
 deniq; illi Maximi, Ἰππιδεῖται: πάντες δὲ
 Marcelli, Fuluij, nō Τέλθ οἱ ἐκείνοι Μάξιμοι,
 sine cōmuni omni- Μάρκελλοι, Φύλαιοι, ἐκ
 um nōstrum laude ἀνδρῶν τῶν ἀπάντων ἡμῶν
 decorantur. Ergo κωνῆς ἀνέσεως Ἰππιδε-
 illum, qui hæc fece- πονηται. τὸ μὲν ἐν, ταῦτα
 rat, Radium homi- πεποιηκότα, ῥῆδιον ἀν-
 nem, maiores nostri θρώπον, ἀεζόνοι ἡμῶν
 in ciuitatem rece- τῇ πόλει ὑπεδέξαντο:
 perant: nos hunc ἡμεῖς δὲ τῶν ἡρώκλει-
 Heracliensem, mul- ον, παρὰ πολλῶν μὲν τῶν
 tis ciuitatibus expe- πόλεων Ἰππιδυμῆντα καὶ
 titum, in hac autem ἐν ταύτῃ τοῖς νόμοις κατα-
 legibus constitutū, σησάμενον, ἐκ τῆς ἡμετέ-
 de nostra ciuitate ρα πόλεως ἐξοικισόμενοι;
 eijciemus? Nam si εἰ μὲν γὰρ ἡς μερίζοντο τὸ
 quis minorem glo- δόξης καρπὸν νομίζου-
 riæ fructum putat ἐκ τῶν ἐλλεικῶν μὲν εἰκῶν
 ex Græcis versibus διπολάουσιν, ἢ ἐκ τῶν λαβί-
 percipi, quam ex νων, λίαν ἀπαμβρότεροι,
 Latinis, vehementer errat, propterea
 quod Græca leguntur

ἐν ἅπασιν σχεδὸν ἔθνεσιν
 ἀναγνώσασθαι : ἔστι δὲ λα-
 τίνων τοῖς πέρασιν αὐτῶν,
 μικροῖς δὲ ἤπερ, ἀπειρώτε-
 ρα : ὥστε εἰ τὰ πε-
 πραγμένα παρ' ὑμῶν,
 ἢ τῶν οἰκουμενῆς χώραις
 διαρρέονται : γλιχέσθαι
 ἡμᾶς, ὡς ἂν ἤκιστα
 τὰ τῶν ἡμετέρων χειρῶν
 βέλῃ παραβῆναι, καὶ τὴν
 αἰόση τὴν τε δόξαν, καὶ
 φήμην διαπεράσσειν : καὶ
 δὴ τῶν μὲν εὐρύτων
 τοῖς αἰσίοις λαοῖς ὄντων,
 πλείων τῶν πραγμάτων
 τάδε γράφεται, μάλι-
 στα ἢ καὶ τοῖς πλείοσι βίαις,
 κλέβει ἐνεκα, ἀγωνιζο-
 μένοις, τῶν μέγιστον ἐστὶ
 ὀρμητικῶν κινδύνων γε,
 πόνων γε. ὡς πολλοὺς μὲν
 γράφει τῶν πραγμάτων
 αὐτῶν, μέγας ἔκειντο ὁ
 Ἀλέξανδρος ὁ σὺν ἑαυτῷ

in omnibus fere ge-
 tibus : Latina suis
 finibus, exiguis sa-
 ne, continentur. Quare si res hæ quas
 gessimus, orbis ter-
 ræ regionibus defi-
 niuntur : cupere de-
 bemus, quo minus
 manuum nostrarum
 tela peruenerint, e-
 odem gloriam, fa-
 mamque penetrare :
 quod cum ipsis po-
 pulis, de quorum
 rebus scribitur, hæc
 ampla sunt : tum ijs
 certe, qui de vita,
 gloriæ causa, dimi-
 cant, hoc maximū
 & periculorum in-
 citamentum est, &
 laborum. Quam-
 multos scriptores
 rerum suarum Ma-
 gnus ille Alexander secum

D

habu-

50 Λόγος ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπιστοπότητος.
 habuisse dicitur? εὐχρηστικῶς λεγέσθαι; ὁ δὲ
 Atq; is tamen, cum ὁμοίως, Ἰππίας παρὰ τῷ
 in Sigæo ad Achillis Σιγαίῳ ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως
 tumulum adstiteret, ὁ εὐδαιμονέστατος,
 ὁ fortunate, in- ἔφη, τῷ νεανίσκῳ, ὁ τῆς
 quit, adolescens, qui ἀνδρείας αὐτῷ εὐρεθεὶς
 tuæ virtutis Home- κήρυκτα τὸν ὄμηρον: καὶ ὄν-
 rum præconem in- τως: ὁ μὲν γὰρ, εἰ μὴ πα-
 ueneris! Et vere- ραγεγαῖα εἶη ἡ Ἰλιάς
 nam, nisi Ilias exsti- ἐκείνη, τότε αὐτὸ τὸ μνη-
 tisset illa: idem tu- μέσον, σῶμα καλυφθεὶν
 mulus, qui corpus αὐτῷ, καὶ τὸ νομα κατὰ-
 eius contexerat, no- κώσσειν αὐτὸν. τί δὲ ἔστι
 men etiam obrui- ὁ ἡμέτερος Μάγνης; ὁ
 fet. Quid? noster μετὰ τῷ ἀρετῆς τῷ τύ-
 hic Magnus, qui cū χλῶμαλισίας, ἔστι τῷ
 virtute fortunam, μὲν Θεοφάνη Μιτυληνέας,
 adæquauit, nonne τῷ αὐτῷ Συγγραφέα, ἐν
 Theophanem Mi- τῷ Συλλόγῳ τῷ στρατιω-
 tylenæum, scripto- τῶν τῆς πόλεως ἐκατέρω-
 rem rerum suarum, τῶ; οἱ δὲ ἡμῶν ἐκείνοι,
 in concione mili- κρατεροὶ μὲν ἄνδρες, καὶ
 tum ciuitate dona- ἄγριοι, στρατιῶται δὲ,
 uit? & nostri illi, τῆς ἡμετέρας εὐδοξίας γλυ-
 fortes viri, sed rusti- κύντη δὲ διακείμενοι, κα-
 ci, ac milites, dulcedine quadam glo-
 riæ commoti, qua- si par-

θάως μελεχόμενοι ἔ' αὐτῶ' si participes eius-
 ἔγκωμιάς, τὸ μέγα βο- dem laudis, magno
 ὄντες, ἐκείνο ἐπ' ὀφῆ- illud clamore ap-
 μησαν; πῶς μὲν ἔν, probauerunt? Itaq̄;
 εἰ μὴ τῶν νόμοις πολίτης credo, si ciuis Ro-
 ῥωμαῖ' Ἐρχίας ἔκ' ἂν manus Archias legi-
 εἴη, ὡς παρὰ Ἰνιτ' ἔρα- bus non esset, vt ab
 τηγόντων Χαρίσαλο τῆ aliquo Imperatore
 πόλει, δεήσει μὴ ciuitate donaretur,
 τὸ ξάμεν' Ἐ. Σύλλα, perficere non potu-
 τῶν μὲ Ἰβέροις, καὶ τῶν it. Sylla, cum Hi-
 Γάλλοις Χαρίζομεν' Ἐ, spanos, & Gallos
 τῶν πῶς, παραίξ- donaret, credo, hūc
 μενον ἄποσεισεν ἂν; ὃν petentem repudias-
 ἡμεῖς ἐν τῆ ἀγορᾷ ἐωρά- set: quem nos in
 καμεν, τὸ βιβλίδιον concione vidimus.
 ὑποβαλλόμενα αὐτῶ' cum ei libellū ma-
 ἴν' Ἐ ποιητῶν κακῶ' ἔ' ἐκ lus poeta de populo
 ἔ' λαῶ, ὅ, μὴ μόνον τὸ δ' ἴπ- subiecisset, quod e-
 γραμμα ἐπ' αὐτὸν ἐ- pigramma in eum
 παλλήλοις μακροτέροις fecisset tantummo-
 τῶν ἔ' ἴκοις ποιησάμεν' Ἐ, do alternis versibus
 αὐτῶ' ἐκ τῶν, ἄως longiusculis, statim
 τότε ἐπώλει, κεκελευ- ex ijs rebus, quas
 κέναι αὐτῶ' δ' ἔναυ τὸ βρα- tunc vendebat, iu-
 βείον τῶν τῆ ἔναποθέσθ', bere ei præmiū tri-
 bui sub ea conditione,

nequid postea scriberet. Qui sedulitatem mali poetæ duxerit aliquo tamen præmio dignam, huius ingenium, & virtutem in scribendo, & copiam non experisset? Quid? à Qu. Metello Pio, familiarissimo suo, qui civitate multos donavit, neque per se, neq; per Lucillos impetrauisset? qui præsertim vsq; eo de suis rebus scribi cuperet, vt etiam Cordubæ natis pœtis, pingue quiddam sonantibus, atq; peregrinum, tamen aureis suas dederet. Neq; enim est hoc dissimulandum, quod obscurari non potest: sed præ nobis ferendum:

ἵνα μή τι μὲν ταῦτα γράψειεν ἂν. ὁ μὲν ἔν τῷ Ἰππάρχειαν κακῆ τῆ ραψωδῆ ἀξιοποιηθεὶς ὁμοῦ γερρασίης Ἰνός, τῆς δὲ τῷ ἀγκύνοισαν, ἔ τῷ ἴχθιν ἐν τῷ γράφει, καὶ τὸ πλῆθος, ἐκ ἂν Ἰππάρχου; τί; ὑπὸ Ἐὐαρχίου Μετέλλου Πίου, οἰκειοτάτῃ αὐτῆ, ἔ χαρισαμένῃ πολλὰς τῆ πόλει, μηδὲ δι' αὐτῆ, μηδὲ διὰ τῆ Λουκόλλων ἐκ ἂν Συγκλητικῆς; ἔ καὶ ταῦτα ἐς τὸ ἔργον περὶ τῆ αὐτῆ γράφειν γλυκομένῃ, ὡς καὶ τῆ μὲν ἐν Κορδύβῃ γεγαασί ποιηταῖς, τῆς λιπαρόν ἡ ἡχασί, ἔ ἀλλοδαπὸν, ὁμοῦ δὲ τὰ αὐτῆ αὐτῆ παραδοθέντῃ; ἔ γὰρ δόξα ποιητέον, ὅπως ἀμαυροῦσθαι ἔχῃ οἷος ὄν: ἀλλὰ περιουσιεῖον περὶ ἡμῶν:

ἐλκόμεθα πάντες τ' ἔυδο-
 ξίας τῶ Ἰππιδόμαχῃ :
 καὶ πᾶς ὁ βέλεις ἄ μά-
 λιστα τῶ κλέει ἐπαγω-
 γεῖται. οἱ αὐτ' ἐκείνοι
 Φιλόσοφοι, καὶ ἐν ταύ-
 ταις τ' βίβλοις, αἱ περὶ
 τ' καταφρονεῖσθαι τ' δό-
 ξης γεγραφοῦτες εἰσι,
 τούνομα αὐτῶν Ἰππιδό-
 μαχοι : καὶ ἐν τῶ αὐτῶ,
 τ' περὶ κηρυξίας, καὶ τῆς
 εὐγενείας παρορᾶσθαι,
 κηρυχθῆναι περὶ αὐτῶν,
 καὶ ὀνομάσθαι ἐθέλωσι. Δέ-
 κισθ' ἢ Βροστ' ὁ μὲν
 ὑψιστος ἀνὴρ τε, καὶ στρα-
 τηγός, ἔ Ακκίς, οἰκισ-
 τὰτα αὐτῶ, τῆς μέτροις,
 τ' τε ἱερῶν καὶ τ' μνημείων
 τὰς εἰσοδὸς καλεκόσμη-
 σεν αὐτῶ. ἤδη ἵ ἐκείνος, ὁ
 πρὸς τῶν Αἰθολῶν, ἔ Κυ-
 στρατεύσατο ἔ Εννίς, πο-
 λεμίστας, Φάλβισθ', ἐκ
 ἔξαμφοτέρωσιν ἔ Ἀρε-
 dubitavit Martis

trahimur omnes
 laudis studio : & o-
 ptimus quisq; maxi-
 me gloria ducitur.
 Ipsi illi philosophi,
 etiam in illis libel-
 lis, quos de conte-
 mnenda gloria scri-
 bunt, nomen suum
 inscribunt : & in eo
 ipso, in quo prædi-
 cationem, nobilita-
 temq; despiciunt,
 prædicari de se, ac
 nominari volunt.
 Decius quidem Bru-
 tus, summus ille vir,
 & Imperator, Attij,
 amicissimi sui, car-
 minibus, templorū
 ac monumentorū
 aditus exornavit
 suorum. Iam vero
 ille, qui cum Ætolis,
 Ennio comite, bel-
 lauit, Fulvius, non
 D3 manu-

manubias Musis cō-
secrare. Quare, in
qua vrb̄e Imperato-
res prope armati,
pòetarum nomen,
& Musarum delu-
bra coluerunt, in-
ea non debent to-
gati iudices à Musarum
honore, & à
pòetarum salute ab-
horrere. Atq̄; ut
id libentius faciatis,
iam me vòbis iudi-
ces, indicabo, & de
meo quodam amo-
re gloriae, nimis acri-
fortasse, verumta-
men honesto, vò-
bis confitebor. Nā,
quas res nos in con-
sulatu nostro vòbi-
scum simul pro sa-
lute huius vrb̄is, at-
que Imperij, & pro
vita ciuium, proq̄;
yniuerſa repub. ges-

ως λαβὰς τῶν Μουσῶν ἱε-
ροποιεῖν. ἐφ' ἣ μὲν ἐν,
τῇ πόλει σχεδὸν ὡπλι-
σμένοι οἱ στρατηγοὶ τῶν
ποιητῶν τὸν νομα, καὶ οὖν
τῶν Μουσῶν νεῶς λατρεῖ-
σαιτες ἦσαν, ἵπτι ταύ-
της ἡ μέλασι τηθενο-
φόροι οἱ κελαιὶ παρὰ τῶν
Μουσῶν τῆς ἡμῆς, ἔπαρὰ
τῶν ποιητῶν τῆς Σαλαμῆος
μυσάτρεαυ. τέρ δὲ,
ὡς ἀσμενετέρως ποιήσαι-
τε, ἡδὴ ἐμαυτὸν ὑμεῖς ὡ
κελαι, ἀποφανῶ, καὶ
ὡεὶ τῆς τινὸς Φιλοδο-
ξίας ἐμῆς, λίαν ὀξείας μὲν
τάχα, Σεμνῆς ἡ ὀμῶς,
κατεξομολογήσομαι. τὰ
μὲν γὰρ, ἐν τῇ ὑπαλείῳ
ἡμῶν ἅμα μετ' ὑμῶν
ὑπὲρ Σαλαμῆος τῆς τε
ταύτης πόλεως, καὶ δυ-
νατείας, καὶ τῆς ζωῆς τῶν
πολιτῶν, ἔστω ὑπὲρ ἀπά-
σης τῆς πολιτείας πε-
πρα-

πραγμένα, καθήψατο fimus, attigit hic
 ἔτι τῶν σίχουσι, ἤτι versibus, atque in-
 καλήρξατο: τέτων δὲ choavit: quibus au-
 ἐγὼ ἀκηκῶς ὦν, ὅτι ditis, quod mihi
 μέγα τὸ πρᾶγμα, καί magna res, & iu-
 λυπὸν τε ὄφθη, τετῶν cunda visa est, hunc
 Διῶφελείου παρηγορή- ad perficiendum
 μιν. ἔδενός γὰρ ἄλλῃ hortatus sum. Nul-
 μιῶτάματι τὸ πόνωθε, lam enim virtus ali-
 καὶ κινδύων ἰμετρομένη am mercedem la-
 ἢ δόξῃ, πολλῶ ταύτης borum, periculorū-
 τὴ ἀνέσεως, καὶ ἔ κλέ- que desiderat, præ-
 ες: ἔ μὲ κατασφραγισ- ter hanc laudis, &
 ῶ κελιάι, τί ἂν γένοιτο gloria: qua quidem
 χάρις ἴσος ἐν ποσῶτος detracta, iudices,
 Συμκρῶ ἔ βίς δρομήμα- quid est quod in
 ἦ, ποσῶτος ἢ μινωτα- hoc tam exiguo vi-
 δίς, ποσῶτος ἂν πόνωσι ta curriculo, & tam
 ἡμᾶς ἀσκήσοιμεν; ἀμέ- breui, tantis nos in-
 λει, εἰ μὴ π, ὁ θυμὸς laboribus exercea-
 πορηθῆσθαι ἐς τὸ ὄπι- mus? Certe, si ni-
 ἄθεν, εἰ ἢ, αἰς, χῶραις hil animus præsen-
 ἔ βίς τὸ Διῶφῆμα πει- tiret in posterum,
 ἐγάφθη, τὴ αὐταῖς ἀ- & si, quibus regio-
 πασας τὰς Διῶφῆας nibus vitæ spatium
 circumscriptum est, eisdem omneis co-
 gitationes termi-

terminaret suas: nec
tantis se laboribus
frangeret, neq; tot
curis, vigilijsq; an-
geretur, neq; toties
de vita ipsa dimica-
ret. nunc insidet
quædam in optimo
quoque virtus, qua
nocteis, & dies ani-
mum gloria stimu-
lis concitat, atq; ad-
monet, non cum vi-
tæ tempore esse di-
mittendam cōme-
morationem nomi-
nis nostri, sed cum
omni posteritate
adæquandam. An-
vêro tam parvi ani-
mi videamur esse o-
mnes, qui in rep. at-
que in his vitæ peri-
culis, laboribusq;ue
versamur, vt, cum
visq; ad extremum
spatiũ, nullum tranquillũ, atq;

ορίζεν αὐτῶν: μηδὲ τ-
σχοταῖς καμάτοις ῥήξαι
ἑαυτὸν, μηδὲ πρὸς τ-
σάυτας φρονίδας τε, καὶ
τὰς ἀγρυπνίας θνατοῦ.
μηθεὶν, μηδὲ ῥοσάκεις
πρὸς τὴν αὐτῆς ζωῆς Δια-
δοχάρισται. νῦν ὅτι ἐπι-
δρύνεται ἡς τὴν βελτίω-
ἐκάτω ἢ δρεῖν, ἢ γε νυ-
κτίας, καὶ ἡμᾶτα τῆν
ψυχὴν ἔκλιτες κεν-
τροῖς παρορμαῖς, ἔνεθε-
τεῖ, ἐκ μὲν ἔκ τῆς ζωῆς
χρόνος ἀφιεῖται τὸ δόσιμνη-
μόνυμα τὸ νόματ' ἑ-
μετέρων, σὺν δὲ πᾶσιν
τοῖς μετ' ἡμᾶς ὁμαλι-
θῆναι. ἀρα μὲν ἐν ἔστω
μικροψυχοὶ ἀν' ἰσοκρίν
ἀπαίτες, οἱ πρὸς τὴν κοι-
νῆς καὶ τῶν ἑβίαις κινδύ-
νων, ἔκ τῶν καμάτων Δια-
τριβομένοι, ὥστε, μετρεῖ
ἔσάτε Διασῆματ' ἑ-
δὲν γαληνὸν τε, καὶ
χολα

ἀολαθεῖν τὸ πνεῦμα, otiosum spiritum,
 διαγαγόντες, πάντα duxerimus, nobiscū
 μεθ' ἡμῶν τελούσης simul moritura o-
 νομίσαμεν; ἄρα δέ, omnia arbitremur.
 τὰς μὲν ἀνδριάντας τὰ τε An, cum statuas, &
 ἀγάλματα, ἔ ψυχῶν imagines, non ani-
 ομοιώματα, ζωμάτων, morū simulachra,
 μὲν τὴν σαρκοῦς πολλοὶ οἱ sed corporum, stu-
 ἀκρότατοι ἄνθρωποι: ἀπ- diose multi summi
 εἰληφότες ἦσαν, τὴν δέ homines relique-
 βελῶν ἀπολείψην, καὶ runt, consiliorum,
 τὴν ἀρετῶν ἡμετέρων εἰκόνα relinquere, ac virtu-
 ἤπερ πάντων μάλλον εἰμεν tum nostrarum effi-
 ἀξιζόμενοι, τὴν τὴν ἀκρο- giem nonne multo
 τάτων εὐφύϊαις εἰκο- malle debemus, ἀ
 γραφθεῖσάν τε, Ἐ γλα- summis ingenijs ex-
 φουράν; ἐγὼ δέ πάντα, pressam, & politam?
 τὰ παρ' ἐμῆ πραχθέντα, Ego vero omnia,
 ἤδη τότε πράξαμεν, quā gerebam, iam
 ὡμίην σκορπίζειν με καὶ tum in gerēdo spar-
 διασπείρειν εἰς τὸ τῆς οἰ- gere me ac diffemi-
 κημενῆς αἰεὶ μνησκέου. nare arbitrabar in
 τῶν δέ ἢτε παρὰ τῆς orbis terræ memo-
 αἰσθήσεως ἐμῆς ἀπαλ- rianī sempiternam.
 λαξομένων, ἢτε, καθά- Hęc vero siue à meo
 sensu post mortem abfutura sunt, siue,
 vt sapi- D 5 entissimi

entissimi homines
 putauerunt, ad ali-
 quam animi mei
 partem pertinebūt:
 nunc quidem certe
 cogitatione quadā,
 speque delector.
 Quare conferuate,
 iudices, hominem,
 pudore, eo, quem
 amicorum studijs
 videtis comproba-
 ri, tum dignitate,
 tum etiam venusta-
 te: ingenio autem
 tanto, quantum id
 conuenit existima-
 ri, quod summorū
 hominum ingenijs
 expetitur esse vi-
 deatis: causa vero
 eiusmodi, quæ be-
 neficio legis, aucto-
 ritate municipij, te-
 stimonio Luculli,
 tabulis Metelli com-
 proberur.

οὗτοι οἱ ἐλλογμώτατοι ὡ-
 θησαν, πρὸς ἡμῶν τὴν ψυ-
 χῆς ἐμῆς μέρος καλῆκόν-
 των, ἡν δὴ πρὸς τῇ ἀγα-
 νοίᾳ ἡμῶν, καὶ τῇ ἐλπίδι
 τέρπεται. Διασώζετε
 ἡμῶν, ὡς δικασταί, τὸ ἀν-
 θρωπον, ἀγαθὴν τῇ ταύ-
 τη, ἣν τῶν φίλων ἴσως
 ἀπληροῦσθαι οὐρατε ἐυ-
 δοκίμαζεν, εἴτα τῶν ἀ-
 ξιώματι γε, ἐτὴ ἐπαφ-
 ροδίσι: ἀγαθὴ δὲ
 ἴσως αὐτῇ, ὡς αὐτῇ ἡμῶν
 ταύτῃ οὐραται, ἣν πα-
 ρὰ τῶν ἀκροάτων ἀνθρώ-
 πων τῶν ἐυθυμίας ἀπαι-
 τησαμένῳ ἐστὶ ἐωρα-
 κότες: δίκῃ δὲ ἴσως
 τῇ, ἣ ἡμῶν ἀνὴρ ἐυεργετή-
 ματι ἡμῶν τῶν νόμων, τῇ δὲ
 ἀνθεντία τῶν πόλεως, ἐ-
 τὴ μαρτυρία τῶν Λου-
 κούλου, καὶ ἴσως πῶναξι
 τῶν Μετέλλου Σινδοκι-
 μαδεῖσα τυγχάνει.
 τῶν

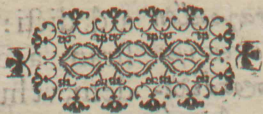
τῶν μὲν ἔτι ὑπαρ-
 χόντων : αἰεταί παρ'
 ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 ἕαν τις ἐξ ἡμῶν ἀνθρώπι-
 νη, ἀλλὰ καὶ ἡ θεία ἀμ-
 φι τὸ τηλικέτων πρα-
 γμάτων μέλλει σύστασις
 εἶναι : τῶν, τὸ μὲν ὑμᾶς,
 τὸν ἵσον ἐρατήγηδες ὑμε-
 τέρας, τὸ ἵσον τὰ βεβαιω-
 μένα τῶν λαῶν ῥωμαί-
 κων πάντα τὸ χρόνον ἐγκω-
 μιάσειν : τὸ δὲ τῶν
 νεαρῶν ἡμετέροις τε, τῶν
 ἀνέτεων καὶ τοῖς ὑμῶν
 ἐφεσίοις τοῖς κινδύνοις
 αἰδίαν τὴν μαρτυρίαν
 εὐθὺς καταμολο-
 γῆσαι : τὸ δὲ ὅτι τῶν
 τριτάτων ὄντων ἀριθμῶν,
 αἱ πάντα τὸν χρόνον πα-
 ρὰ τῶν πᾶσι ὁποῖοι τε ἐ-
 χον, καὶ προσεγορεύειν
 εἰσθότες : ἔτι εἰς ὑμε-
 τέραν πίσιν προσδέχε-
 σθαι, ὡς τῆς φιλανθρωπίας

Quae cum ita sint :
 petimus à vobis, iu-
 dices, si qua non
 modo humana, ve-
 rum etiam diuina,
 in tantis negocijs
 commendatio de-
 bet esse : ut eum, qui
 vos, qui vestros im-
 peratores, qui po-
 puli R. res gestas
 semper ornauit : qui
 etiam his recentibus
 nostris, vestris-
 que domesticis pe-
 riculis aeternum se
 testimonium lau-
 dum daturum esse
 profiteretur : qui que
 est eo numero, qui
 semper apud omne-
 is sancti sunt habiti,
 atq; dicti : sic in ve-
 stram accipiatis fi-
 dem, ut humanitate

vestra

vestra levatus potius, quam acerbitate violatus esse videatur. Quæ de causa pro mea consuetudine, breuiter, simpliciterque dixi, iudices, ea confido probata esse omnibus: quæ non fori, neq; iudiciali consuetudine, & de hominis ingenio, & cūmuniter de ipsius studio locutus sum, ea iudices, à vobis spero esse in bonam partem accepta: ab eo, qui iudicium exercet, certò scio.

ὑμῶν καθαρῶς μάλλον, ἢ σπουδονότητι ὑβρίζομεν ἂν διοκείσθαι. τὰ μὲν περὶ τῆς δίκης καὶ τῆς ζωνήθειάν με, βραχέως τε, καὶ ἀπλῶς εἰρημένα, ὡς κελαι, παρρέω εὐδοκίμασθῆναι παρὰ τῶν πάντων: ἄπερ δὲ ἔτε μὲν τῆς ἀγορᾶς, ἔτε δὲ τῆς δικανικῆς ἔειπες, ὅτι περὶ τῆς ἀθρώπου τῆς ἀγχνοίας, καὶ κωνῶς περὶ τῆς αὐτῆς Ἰππιτῆς δόμασθαι εἰλοχῶς εἰμι, ταῦτα δὲ κάσαι, παρὰ μὲν ὑμῶν ἐλπίζω εἰς ἀγαθὸν μέρῳ εἰληφέναι: παρὰ δὲ τῆς αἰσκήσαντ τὰ τῆς κρισεως, δεχθῆναι οἶδα.

ΕΤΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.
ORATIO DOMINICA.

ΚΟΙΝΩΣ.

COMMVNITER.

ΠΑτερ ημων ο εν τρις θρανοις, αγιασθητω το
 ονομα σε, ελθετω η βασιλεια σε, γενηθητω
 το θελημα σε, ως εν θρανω και επι τ' γης; τ'
 αβρον ημων τ' επισιτον θλος ημων σημερον. κ' αφες
 ημων τα οφειλματα ημων, ως ε ημεις, αφιεμεν
 τρις οφειλεταις ημων. κ' μη εισενεγκης ημας εις
 πησασμον. αλλα ρυσαι ημας, απο τ' πονηρ.
 Αμην.

ΑΤΤΙΚΩΣ.

ATTICE.

ΠΑτερ ημων ογε εν των θρανων, αγιασθητω
 τ' ονομα σεθεν, ελθετω ηγε βασιλεια σεθεν,
 γενηθητω τογε θελημα σεθεν, ως εν θρανω και
 επι τ' ησγε γης. τονγε αβρον ημων τονγε επισι-
 στον, θλος ημων τ' ημερον, κ' αφες ημων ταγε οφει-
 λματα ημων, ως ε ημεις, αφιεμεν τρισι οφειλε-
 ταις ημων, και μη εισενεγκης ημας εις πησασμον.
 αλλα συσαι ημας, απο τ' ησγε πονηρ. Αμην.

Ιωνικως

Η Κ Α Κ Η
Ι Ω Ν Ι Κ Ω Σ

Ι Ο Ν Ι Σ Ε.

Πέτερ ἡμέων ὁ ἐν ῥῆσι ευρανοῖσι, ἀγιάζεο
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέμενα ἡ βασιλεία σου,
γένεο τὸ τέλος σου, ἐν ευρανοῖσι ὡς καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. ῥῆν ἤρην ἡμέων ῥῆν ἀπίουσιον δεῖς ἡμῶν
Σήμερον, ἔσπες ἡμῶν τὰ ἐπιλήματα ἡμέων ὡς
καὶ ἡμεῖς, ἀπίεμεν ῥῆσι ἐπιλήετησι ἡμεῶν, καὶ
μὴ ἡσενέγκης ἡμέας εἰς πηγεσμονόν. ἀλλὰ ῥυέμε-
να ἡμέας, ἀπὸ ῥῆσι πωνηροῖο. Ἡμῶν.

Δ Ω Ρ Ι Κ Ω Σ.

D O R I C E.

Απὸ ἡμέων ὧν ῥῆσι ευρανοῖσι, ἀγιάζετον
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτον ἡ βασιλεία σου,
γενναίετον τὸ τέλος σου, τὼς ὡσαν ἐν ευρα-
νοῖσι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἄτρον ἡμέων ῥῆσι
σιον δεῖς ἡμῶν Σήμερον, καὶ ἄπες ἡμῶν, τὰ οἰπε-
λάματα ἡμῶν, τὼς ἔσπες, ἀπίεμε τῶσι οἰ-
φελέταισι ἡμῶν, ἔμα ἡσενέγκης ἡμῶν εἰς πεγα-
σμονόν. ἀλλὰ ῥυέμε ἡμῶν, ἀπὸ τῶν πωνηροῖο.
Ἡμῶν.

Διοδικαῖος

ΑΙΟΛΙΚΩΣ.

ÆOLICE.

ΠἮτέρ ἀμμέων ὁ ἐν τοῖσι ὠρανοῖσι, ἀζιαθῆ-
 τω τὸ ὄνομά σου, ἐλθετω ἡ βασιλοῖα σου,
 γενηθῆτω τὸ φέληπά σου, ὡς ἐν ὠρανῶ καὶ ἐπὶ
 τῆ γῆς, ἡ ἄβυσσος ἀμμέων ἡ ἐμίσσος τοῦ θεοῦ ἀμμιῶν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἄμμιν. τὰ ὑφοιλήματα ἀμ-
 μέων, ὡς καὶ ἄμμες, ἀφίεμεν τοῖς ὑφοιλέταις
 ἀμμέων, καὶ μὴ οἰσενέγκῃς ἄμμε οἷς μοιρασμόν.
 Ἐαλλὰ ρύσαι ἄμμε ἀπὸ τῆς μονηῆς. Ἡμεῖς.

Τῆ ΔΙΑΛΕΚΤῶ,

ἢ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως χρῶνται.

DIALECTO,

Eâ qua vulgus Constantinopoli utitur.

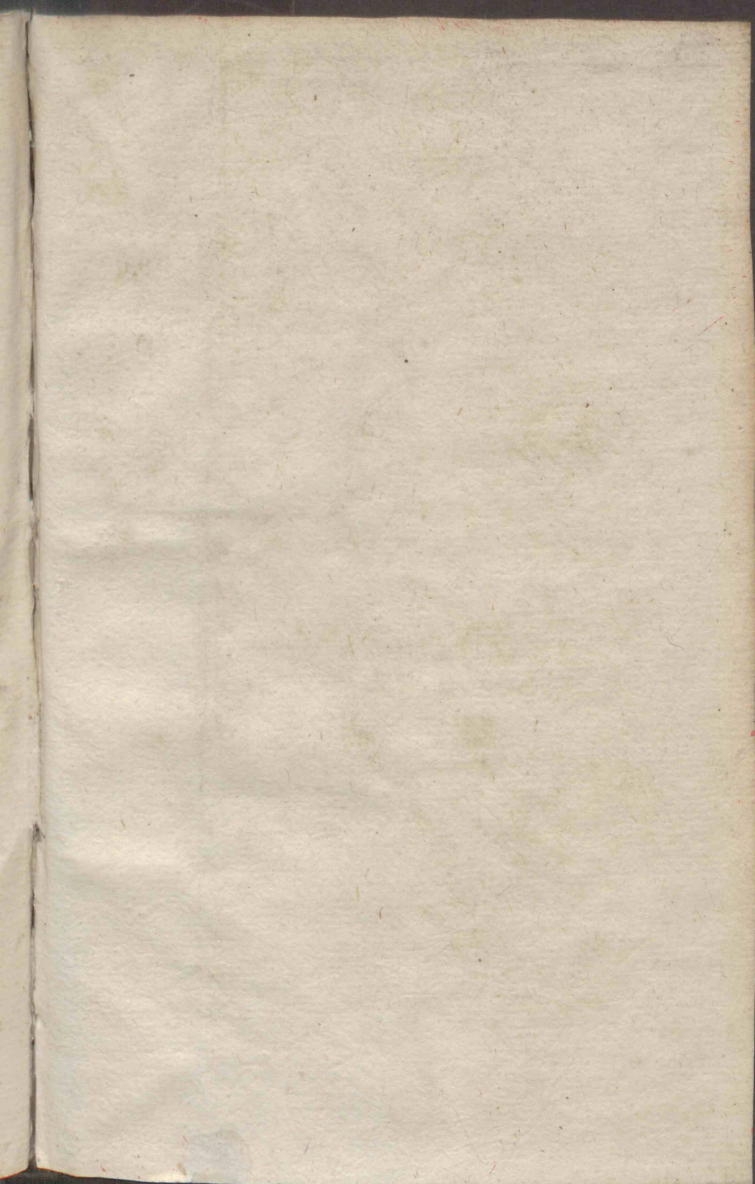
ΠἌτερ ημάς, ὡποῖοι σὺ εἶς τῶς θεράνας, ἀ-
 γιαθῆτω τὸ ὄνομα σου, να ἐρῃ βασιλεία σου,
 να γενῆται, ἐπὶ ἐν τῆ γῆ
 αἰς εἰς τον θεράνον, ἡ ψαμί ημάς τοῦ θεοῦ ημάς
 σήμερον, καὶ συχορῆσαι ημάς τὰ κέρματα ημών,
 ἡ εἰς καὶ ἐμῆς, συχορῆσόμεν ἐκφῆς οὗτος ημάς ἀδι-
 κῆν, καὶ μὲν ὡφῆς ημάς εἰς τὸ πειρασμό. ἀλλο-
 λα ῥῆσον ημάς, ὡποῖοι καὶ κακῶ. Ἡμεῖς.

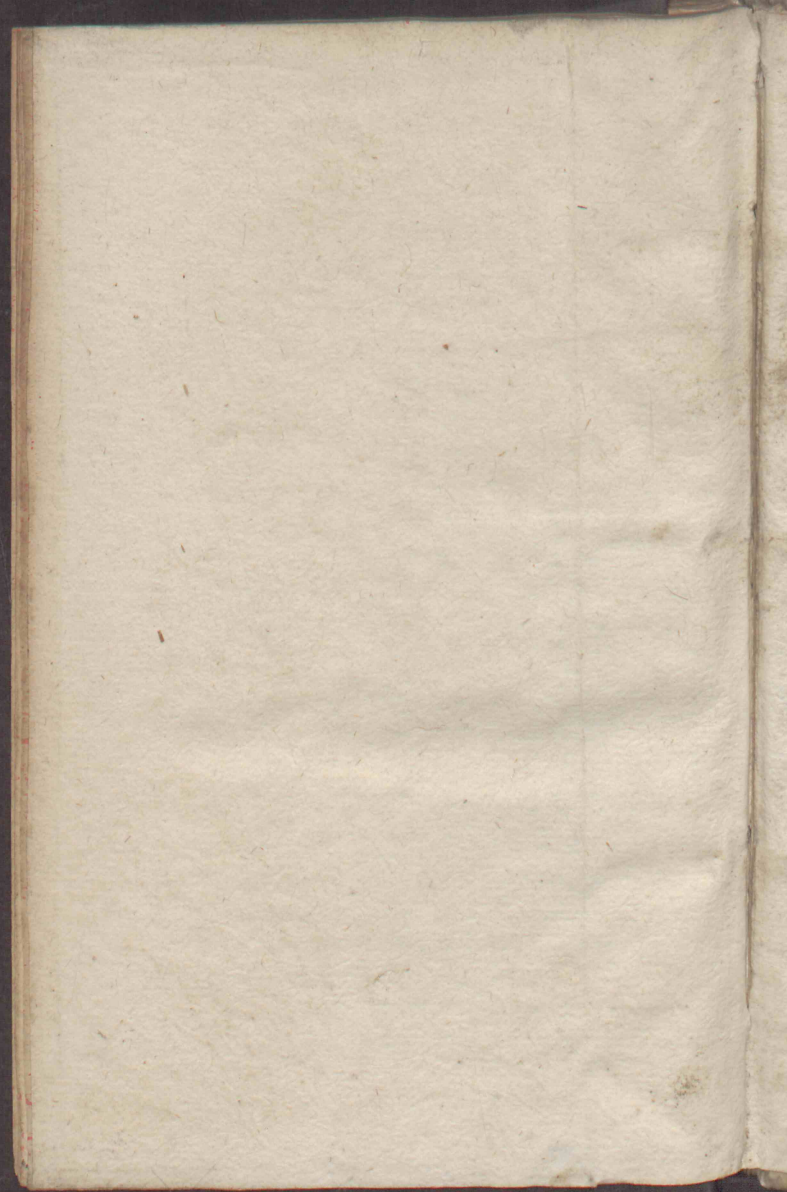
Errores

Errores qui irrepperunt.

Folio 2. sub Stemmate versu 2. Δῆκα σέο,
 lege Δῆκά σέο. F. 17. v. 3. εὔ, l. εὔ. F. 19.
 v. 18. θρεσμόν, l. θρεμόν. ibid. κοινον, l. κοι-
 νόν. ibid. v. 20. ζανεχοῖσαι, l. ζανεχοῖσαι. F.
 20. v. 17. Φόλυνη, l. Φόλυνη. ib. v. 20.
 ἀκροβείττ, l. ἀκροβείττ. F. 22. v. 7. ἀνιοχία,
 l. ἀνιοχία. F. 26. v. 6. Συλλάις, l. Συλλά-
 νς. F. 27. v. 3. ῥ superfluum. F. 27. v. 19.
 παρεγενόμενοι, l. παραγενόμενοι. Fol. 28.
 τῷ πίσιν, τῷ τῷ l. τῷ πίσιν τῷ τῷ. Fol.
 30. v. 4. ἔ τῷ τῷ, l. ἔν τῷ τῷ. F.
 32. v. 4. ἦδη, l. ἦδη. Fol. 33. v. 1. ἐνεκα, l.
 ἐνεκα. F. 32. v. 6. τῷ, l. τῷ. F. 40. v. 13.
 ἐμελλομεν, l. ἐμέλλομεν. F. 41. v. 12. γενῶ,
 l. γένῶ. ibid. v. 13. ἔτω, l. ἔτω. Fol. 43.
 v. 20. πολιτήν, l. πολιτήν. F. 44. v. 9. θε-
 λημαί, l. θελήμαί. F. 45. v. 16. ἠγαπήσα-
 τ, l. ἠγαπήσατ. F. 46. v. 3. ἰχυρώτατον
 τε, l. ἰχυρώτατόν τε. F. 47. v. 13. οἱ τῷ τῷ,
 l. οἱ τῷ τῷ. F. 48. v. 20. γάρσις, l. γάρσις.

Sub faustâ interim gubernatione. Magnifici &
 Adm: Reuer: Domini, D. IACOBI NAIMA-
 NOWIC, I. V. D. ac Professoris, Cathedr. Eccl.
 Crac. Canonici, Archidiaconi Pileoen. &c. &c.
 Generalis Rectoris, & Procancellarij Almae
 Acad. Crac. longè digniss.

111818 D. A. Z.
BIBLIOTEKA GDAŃSKA